ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Αριθμός Αδείας 100

ΕΛΤΑ Hellenic Post
Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10010 Αθήνα

εργατική αλληλεγγύη

Βδομαδιάτικη Σοσιαλιστική Εργατική Εφημερίδα

κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη

www.sek-ist.gr | 9 Μάη 2007 | Νο 766 | τιμή 1,50 ευρώ | τιμή ενίσχυσης 2,00 ευρώ

ΑΠΕΡΓΙΑ 15 ΜΑΗ

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Φέρτε πίσω τα κλεμμένα και ΦΥΓΕΤΕ

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ Δυνατή ΓΕΝΟΒΑ για δυνατή συνέχεια

γυρίστε στη σελίδα 7

Ανταπόκριση από

ΓΑΛΛΙΑ Η Αντίσταση στον Σαρκοζί ξεκίνησε

γυρίστε στη σελίδα 6

Ανταπόκριση από

ΤΟΥΡΚΙΑ Το Πραξικόπημα δεν περνάει

γυρίστε στη σελίδα 16

Μην χάσετε αυτές τις συζητήσεις

γυρίστε στις σελίδες 8, 9

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

«Ο λαός ζητάει απ'το ΠΑΣΟΚ να πάει πιο αριστερά»

Την περασμένη Πέμπτη 3 Μάη έγινε η παρουσίαση των θέσεων της «Κοινωνικής Αριστεράς», της αριστερής τάσης του ΠΑΣΟΚ, εν όψει του συνεδρίου του ΠΑΣΟΚ που θα γίνει μέσα στο Μάη.

Η βάση του ΠΑΣΟΚ έκφρασε τη θέλησή της με τις κινητοποιήσεις για το Άρθρο 16. Η φωτό από το Περιστέρι.

Την παρουσίαση των θέσεων έκανε ο Αντώνης Κοτσακάς ο οποίος τόνισε ότι η Κοινωνική Αριστερά στηρίζει την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ αλλά ασκεί τη δικιά της κριτική. Στόχος της είναι να εκφράσει τις αγωνίες απέναντι στα αδιέξοδα που δημιουργεί η υποταγή στις ανάγκες της αγοράς και του κέρδους. «Το ΠΑΣΟΚ εν όψει του συνεδρίου πρέπει να προσδιορίσει τις κοινωνικές του συμμαχίες», είπε. «Η ελληνική κοινωνία εξακολουθεί να έχει ταξική δομή και αν το ΠΑΣΟΚ θέλει να είναι κόμμα και το βιομήχανου και του εργάτη στο τέλος δεν θα είναι κανενός». Δεν έλειψαν βέβαια και οι αναφορές στην Αριστερά. «Η αριστερά στην Ελλάδα 30 χρόνια τώρα έμεινε καθηλωμένη σε οριακές εκλογικές καταγραφές. Το ερώτημα είναι αν θα επιμείνει ως κίνημα διαμαρτυρίας ή είναι έτοιμοι να συμμετέχουν σε μία μεγάλη κοινωνική αριστερά. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο με διάλογο βάσης και το προγραμματικό συνέδριο είναι μία καλή αφετηρία».

Το πώς εννοούν βέβαια αυτό το διάλογο φάνηκε από το γεγονός ότι παρόλο που εκατοντάδες συνδικαλιστές και φοιτητές είχαν πλημμυρίσει την αίθουσα, ο λόγος δόθηκε μόνο στον Ακη Τσοχατζόπουλο, ο οποίος μίλησε γενικόλογα για τον σοσιαλισμό και την κοινωνική Ευρώπη. Ο κόσμος ξέσπασε σε χειροκροτήματα όταν είπε τη φράση «ο λαός ζητάει από το ΠΑΣΟΚ να πάει πιο αριστερά».

Αυτό που φαίνεται να αγνοεί ο Τσοχατζόπουλος είναι ότι ο κόσμος της βάσης του ΠΑΣΟΚ, δεν περιμένει αλλά έχει περάσει στη δράση κόντρα στις δεξιές επιλογές της κυβέρνησης και της ηγεσίας του. Αυτός ο κόσμος είναι κομμάτι της αριστεράς που παλεύει ενάντια στον νεοφιλελευθερισμό και τον πόλεμο όμως η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ θέλει να τον μετατρέψει σε χειροκροτητή των επιλογών της μέσα στο επικείμενο συνέδριο.

Η αντικαπιταλιστική αριστερά μπορεί να δώσει την εναλλακτική λύση σε όλον αυτόν τον κόσμο, παλεύοντας μαζί του και ανοίγοντας τη συζήτηση για το πώς μπορούμε να χτίσουμε μία άλλη κοινωνία. Η δίψα για αυτές τις ιδέες φάνηκε και από τη συζήτηση που άνοιξε στο τραπεζάκι της Εργατικής Αλληλεγγύης, όπου τα προγράμματα του Μαρξισμού 2007 έγιναν κυριολεκτικά ανάρπαστα.

Ο Βενιζέλος στην ΠΑΣΠ της Κρήτης - ενας ρήτορας χωρίς επιχειρήματα

Για όσους δεν γνωρίζουν, την Πέμπτη 3 Μάη στα κτίρια του Πανεπιστημίου Κρήτης της Κνωσού Ηρακλείου μίλησε, σαν καλεσμένος της ΠΑΣΠ, το στέλεχος του ΠΑΣΟΚ Ευάγγελος Βενιζέλος. Στην κεντρική του εισήγηση ο Βενιζέλος αναφέρθηκε κυρίως στην μεταρρύθμιση στην παιδεία και το φοιτητικό κίνημα. Δήλωσε ότι το ΠΑΣΟΚ θα βγει ενάντια στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων και διατύπωσε τις απόψεις του για τη σημερινή νεολαία.

Παρ' ότι από το πολυπληθές κοινό μίλησαν λίγοι (και για λίγο) κάναμε μια παρέμβαση η οποία εμπεριείχε 4 ερωτήσεις. Η πρώτη ήταν για το πως γίνεται η βάση του ΠΑΣΟΚ (εργαζόμενη και σπουδάζουσα) να δίνει τόσες πανεργατικές και πανεκπαιδευτικές μάχες και το ΠΑΣΟΚ σαν οργάνωση να μην έχει ποτέ καλέσει σε συλλαλητήριο τα τελευταία 3 χρόνια. Η επόμενη για το αν, δεδομένης της πλήρης αντίθεσης της νεολαίας με την ηγεσία στο θέμα του άρθρου 16 αλλά και της στήριξης ουσιαστικά της ίδρυσης ιδιωτικών ιδρυμάτων από την τελευταία, το ΠΑΣΟΚ είναι το χειρότερο κόμμα από άποψης επαφής βάσης-ηγεσίας. Η τρίτη ήταν για το κατά πόσο οι φοροελαφρύνσεις για τις επιχειρήσεις που ευαγγελίζεται το «νέο» πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ πιστεύει ότι, όπως λέει το πρόγραμμα, είναι «μέρος της κοινωνικής ευθύνης». Ενώ, η τελευταία για το πως γίνεται ένα «σοσιαλιστικό» κόμμα να μην δεσμεύεται ότι θα καταργήσει τους νόμους της ΝΔ και του Σημίτη (π.χ. τρομονόμος) αν εκλεγεί. Αυτές για τη Γένοβα είναι και τα κύρια ερωτήματα που το ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί να απαντήσει και άρα να ξεκοπεί από το νεοφιλελευθερισμό. Η απάντηση του Βενιζέλου στην εν λόγω παρέμβαση;h ήταν σε δυο σκέλη.

Στο ένα σκέλος έκανε μια περιγραφή του τι πρεσβεύει η Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ δηλ. «ένα δίκτυο πολιτών, μια ομάδα πίεσης» και επιδεικνύοντας μάλιστα με νόημα το τι ψηφίσαμε στο Β Γύρο των εκλογών.Στο δεύτερο η ανάλυση ήταν ότι πιο απογοητευτικά άσχημο μπορούσε να ειπωθεί από έναν φτασμένο «σοσιαλιστή». «Το ΠΑΣΟΚ είναι κόμμα εξουσίας και θα πάρει την εντολή του ελληνικού λαού να κυβερνήσει. Σε σχέση με τη Γένοβα είμαστε ποσά που δεν συγκρινόμαστε» αποφάνθηκε για το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ, το νέο. Αν ο Βενιζέλος απαντά στη Γένοβα όπως ο Καραμανλής στις καταλήψεις («είμαστε πλειοψηφία, είστε μειοψηφία, εμείς κυβερνάμε») τότε τι να κάνει τα προγράμματα; Ειλικρινά αν «ο πιο διαλεκτικός βουλευτής του ΠΑΣΟΚ» (όπως είπε ένας ΠΑΣΠίτης) απαντά με τέτοιο τρόπο τότε ο λιγότερο διαλεκτικός πως απαντά; Ρητορική ερώτηση απέναντι σε ένα ρήτορα χωρίς επιχειρήματα που δε δίστασε να αναφερθεί με χαρά σε "παραγόμενη υπεραξία" που πηγάζει από την ακαδημαϊκή κοινότητα.

Καλούμε τους αγωνιστές των καταλήψεων να δυναμώσουν την αντικαπιταλιστική προοπτική των κινημάτων, να στηρίξουν τα ψηφοδέλτια της Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ στις 9 Μάη και να οργανώσουμε τα μεγάλα πανεργατικά συλλαλητήρια της 15ης Μάη ώστε να συνεχίσουμε ασυμβίβαστα με νίκες ενάντια στην κυβέρνηση αφού και τυπικά πλέον το ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί να δώσει αυτή τη μάχη.

Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ στις σχολές Ηρακλείου Κρήτης

Δίκη Τζαβέντ

Για άλλη μια φορά η σκευωρία ξεσκεσπάστηκε

Την απόρριψη του αιτήματος των πακιστανικών αρχών της έκδοσης του Τζαβέντ Ασλάμ στο Πακιστάν, εισηγήθηκε ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου για μία ακόμα φορά στη δίκη της υπόθεσης που έγινε την Παρασκευή 4 Μάη. Η οριστική απόφαση θα βγει την Παρασκευή 11/5.

Ο Τζαβέντ κάθισε για δεύτερη φορά στο εδώλιο του Αρείου Πάγου με την κατηγορία της παράνομης διακίνησης ανθρώπων. Το δικαστήριο είχε αναβάλλει επ' αόριστον την έκδοση της απόφασης της προηγούμενης δίκης που έγινε στις 9 Μάρτη προκειμένου να εξεταστεί αν υπάρχει συμφωνία έκδοσης μεταξύ Ελλάδας και Πακιστάν. Παρόλο που είναι ήδη γνωστό από την εκδίκαση της υπόθεσης στο Συμβούλιο Εφετών ότι μία τέτοια συμφωνία δεν υπάρχει, η δίκη έγινε από την αρχή.

Σε όλη τη διάρκεια της διαδικασίας αποδείχτηκε για άλλη μία φορά ότι οι κατηγορίες σε βάρος του είναι στημένες και ότι ο λόγος που η πακιστανική κυβέρνηση ζητά την έκδοσή του είναι για να τον τιμωρήσει γιατί αποκάλυψε το ζήτημα των απαγωγών των 28 Πακιστανών από τις μυστικές υπηρεσίες της Ελλάδας και της Αγγλίας. Στο πλευρό του μάρτυρες υπεράσπισης κατέθεσαν ο Αλέκος Αλαβάνος, πρόεδρος του ΣΥΝ, ο Γεώργιος Α. Μαγκάκης, πρώην υπουργός Δικαιοσύνης, ο Στρατής Κόρακας Ευρωβουλευτής του ΚΚΕ, ο Γιάννης Σηφακάκης συντονιστής της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο και ο Αντώνης Καρράς υπεύθυνος του τομέα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Αλληλεγγύης του ΠΑΣΟΚ.

Μάρτυρες κατηγορίας από την άλλη ήταν οι δύο Πακιστανοί έγκλειστοι στις φυλακές Τρικάλων, που είχαν καταθέσει και στην προηγούμενη δίκη στις 9 Μάρτη. Οι καταθέσεις τους έπεφταν σε συνεχείς αντιφάσεις σε σχέση με όσα είχαν καταθέσει στην προηγούμενη δίκη. Η Πακιστανική Πρεσβεία προσπάθησε για άλλη μία φορά να πιέσει για την καταδίκη του Τζαβέντ με κάθε τρόπο. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Πακιστανός Πρέσβης έστειλε επιστολή προς τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου ζητώντας την καταδίκη του Τζαβέντ, η οποία παραμονές της δίκης βρέθηκε μέσα στη δικογραφία. Επιπλέον έξω από τον Αρειο Πάγο την ημέρα της δίκης κινητοποίησε ομάδα χαφιέδων, επιχειρώντας να οργανώσει αντισυγκέντρωση στη συγκέντρωση της Πακιστανικής Κοινότητας και της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο. Ομως και αυτή η προβοκάτσια έπεσε στο κενό.

Το αντιπολεμικό κίνημα θα συνεχίσει να βρίσκεται στο πλευρό της Πακιστανικής Κοινότητας μέχρι την οριστική αθώωση του Τζαβέντ Ασλάμ, διεκδικώντας να σταματήσουν οι επιθέσεις στα δημοκρατικά δικαιώματα και να τιμωρηθούν οι πραγματικοί υπεύθυνοι των απαγωγών.

Από την "επιτήρηση" της ΕΕ στην επιτήρηση από τους αγώνες

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ 15 ΜΑΗ ΑΠΕΡΓΙΑ
11 πμ Π.ΑΡΕΩΣ

Δώστε πίσω τα κλεμμένα και φύγετε!

ΠΡΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ 10πμ Μουσείο

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας νομίζει ότι βρήκε το «μαγικό κλειδί» για να ξεφύγει από τον βάλτο των σκανδάλων και να περάσει στην αντεπίθεση: είναι η απόφαση της Επιτροπής της ΕΕ για έξοδο της Ελλάδας από το «καθεστώς επιτήρησης λόγω υπερβολικού δημόσιου ελλείμματος».

Πρόκειται για τρισδιάστατη απάτη.

Πρώτο, γιατί τα ελλείμματα του δημοσίου ήταν φαγοπότια των καπιταλιστών που τα πλήρωναν οι εργαζόμενοι κάτω από την επίβλεψη της ΕΕ.

Δεύτερο, γιατί αυτή η κατάσταση συνεχίζεται και θα συνεχιστεί, παρά τη λεγόμενη «άρση της επιτήρησης».

Τρίτο, γιατί μέσα σ αυτά τα τρία χρόνια, η κυβέρνηση μπήκε στο στόχαστρο ενός άλλου επιτηρητή, του κινήματος που παλεύει για να πληρώσουν οι πλούσιοι, όχι οι εργαζόμενοι.

Πραγματικά, η εκτόξευση των ελλειμμάτων μετά το 2004 ήρθε μετά το μεγάλο φαγοπότι της Ολυμπιάδας και την ξέφρενη σπατάλη του προγράμματος εξοπλισμών. Οι φιλοδοξίες του ελληνικού καπιταλισμού να γίνει «κεφαλοχώρι» της περιοχής από κάθε άποψη (στρατιωτική, επενδυτική, τουριστική...) έπεσαν σαν ασήκωτα βάρη στις πλάτες μας. Ο Αλογοσκούφης και ο Αλμούνια συνεργάστηκαν για να περικόψουν κοινωνικές δαπάνες (Παιδεία, Υγεία...) και να ιδιωτικοποιήσουν ό,τι περνούσε από το χέρι τους.

Αυτή ήταν η συνταγή για την μείωση των ελλειμμάτων και το δίδυμο των δυο Α σκοπεύει να την συνεχίσει παρά τις φανφάρες για το «τέλος» της επιτήρησης. Η προσπάθεια να εμφανιστεί η «άρση» σαν πράσινο φως για παροχές είναι άλλο ένα προεκλογικό ψέμα.

Η αλήθεια είναι ότι ο καιρός που τέτοια ψέματα έβρισκαν απήχηση, έχει περάσει. Οι αγώνες που ξεδιπλώθηκαν όλο το προηγούμενο διάστημα έχουν αλλάξει πολιτικά το τοπίο και έχουν βάλει τις «μεταρρυθμίσεις» του Καραμανλή κάτω από λαϊκή επιτήρηση. Η ιδιωτικοποίηση της Παιδείας, η ναυαρχίδα των «μεταρρυθμίσεων», χτύπησε στη ξέρα των καταλήψεων, η ιδιωτικοποίηση των λιμανιών βρήκε μπροστά τον τοίχο των απεργιών στον ΟΛΠ, η ιδιωτικοποίηση στον ΟΤΕ και στο Ταμιευτήριο παγώνει μπροστά στην οργή για τα σκάνδαλα. Η μάχη για το Ασφαλιστικό θα είναι η σύγκρουση ανάμεσα στις δυο «επιτηρήσεις» -την κομπιναδόρικη της ΕΕ και την αγωνιστική από τη μεριά του κόσμου.

Η Πανεργατική Απεργία στις 15 Μάη είναι μια δοκιμασία στα πλαίσια αυτής της σύγκρουσης. Η κυβέρνηση ελπίζει ότι ο νέος υπουργός Απασχόλησης που αντικατέστησε τον Τσιτουρίδη, θα τραβήξει την ηγεσία της ΓΣΕΕ σε έναν «διάλογο» που θα εκτονώσει την ένταση. Αλλά οι απεργοί της βάσης έχουν άλλη προοπτική στη σκέψη τους. Εμπνέονται από το παράδειγμα των φοιτητών που τράβηξαν τον αγώνα όσο χρειάστηκε για να μπλοκάρουν την κυβερνητική επίθεση και να δημιουργήσουν πολιτικό πρόβλημα στην κυβέρνηση.

Εδώ είναι το χρέος της Αριστεράς. Να βοηθήσει ώστε αυτές οι διαθέσεις να γίνουν πράξη. Να μην εγκλωβιστεί ούτε στην ουρά ενός «διαλόγου», ούτε σε σεχταριστικές καταγγελίες χωρίς αντίκρυσμα. Η ριζοσπαστική Αριστερά που κατάφερε να κάνει τις φοιτητικές καταλήψεις μαζικό νικηφόρο κίνημα είναι η καλύτερη ελπίδα για τη συνέχεια. Για να δυναμώσει η λαϊκή «επιτήρηση», να ξηλώσει τον Καραμανλή όποτε κι αν κηρύξει εκλογές, και να μην αφήσει τον Παπανδρέου να προσπαθήσει τις ίδιες «μεταρρυθμίσεις» από την πίσω πόρτα.

Οικονομική Εξόρμηση

Στα 37.000 ευρώ ανέβηκε ο δείκτης της καμπάνιας για την οικονομική στήριξη της Εργατικής Αλληλεγγύης με τα 4.000 ευρώ που μαζεύτηκαν την περασμένη βδομάδα.

Ευχαριστούμε όλους τους φίλους και τις φίλες της εφημερίδας για τις προσωπικές τους ενισχύσεις που συνεχίζουν να έρχονται.

Μπροστά μας έχουμε την μάχη των φοιτητικών εκλογών, την οργάνωση της απεργίας στις 15 Μάη και βέβαια το τριήμερο "Μαρξισμός 2007". Τυπώνουμε χιλιάδες αφίσες και προκηρύξεις για όλα αυτά τα μέτωπα και η οικονομική σας στήριξη είναι αναγκαία.

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τα σωματεία και τις Ομοσπονδίες που αποφάσισαν να ενισχύσουν οικονομικά αγοράζοντας προσκλήσεις για το τριήμερο του "Μαρξισμού": τους συλλόγους εργαζομένων στην Εθνική Τράπεζα, στην Αγροτική, στην Εμπορική, στην ΣΥΠΕΘΝΑΚ, στην Στατιστική Υπηρεσία και τις Ομοσπονδίες της ΟΣΠΑ, των εργαζομένων στα Διϋλιστήρια και τις Χημικές Βιομηχανίες, στο Υπουργείο Πολιτισμού και στα Ταχυδρομεία.

10 | 20 | 30 | 40 | 50 | 60 | 70 | 80 | 90 | 100

Στόχος 100.000 ευρώ

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2007

Το φόρουμ των απαντήσεων

Ποιος αμφισβητεί ότι στο πλανητικό μας χωριό ο σεβασμός, η υπεράσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και εν τέλει της ελευθερίας του υποχωρεί καθημερινά στο όνομα μιας σκόπιμα καλλιεργημένης ανασφάλειας, η οποία πολύ εύκολα δίνει τη θέση της σε ξενοφοβικές και ρατσιστικές συμπεριφορές. Ότι κοινοβούλια ψηφίζουν νόμους που σε άλλες εποχές θα ξεσήκωναν θύελλα αντιδράσεων, γιατί συρρικνώνουν τη δημοκρατία.

Ποιος αμφισβητεί ότι στη Μέση Ανατολή, στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν, στα Βαλκάνια καταρρακώθηκε κάθε έννοια Διεθνούς Δικαίου. Ότι νόμος είναι η πυγμή των όπλων και η δύναμη του ισχυρότερου. Ότι οι δήθεν ανθρωπιστικοί πόλεμοι, η άνευ όρων υποστήριξη προς το Ισραήλ, αλλά και η πλήρης υποστήριξη σε δικτατορικά καθεστώτα αραβικών χωρών, αγνοώντας ότι αυτά τα καθεστώτα κακομεταχειρίζονται τους λαούς τους, δεν έφεραν την ειρήνη, αλλά ήταν το άλλοθι για να εξυπηρετηθούν γεωπολιτικά και οικονομικά συμφέροντα της μιας υπερδύναμης, προκαλώντας νέες συγκρούσεις και νέα κύματα προσφύγων. Ότι οι φονταμενταλιστικές οργανώσεις έχουν γεμίσει από άτομα, που κάποτε ήταν αδιάφορα ή λιγότερο ριζοσπαστικά. Ότι ο ριζοσπαστισμός στον ισλαμικό κόσμο προκλήθηκε από την πολιτική των εκβιομηχανισμένων χωρών, των πιο αναπτυγμένων, που λεηλατούν το φυσικό πλούτο των υποανάπτυκτων.

Ποιος δεν παραδέχεται ότι στην Ευρώπη το κράτος πρόνοιας αποτελεί μακρινό παρελθόν. Όπως και η σοσιαλδημοκρατία. Η κεντροαριστερά ακολουθεί κατά πόδας τις επιλογές του νεοφιλελευθερισμού και φαντάζει αδύναμη ν αντιδράσει. Όπως και η αριστερά, άλλοτε εγκλωβισμένη σε στείρες αντιπαραθέσεις, χωρίς όραμα, και τις περισσότερες φορές διασπασμένη. Ότι η κοινωνική βία είναι απόρροια ανισοτήτων και αποκλεισμών, που διευρύνονται συνεχώς. Αλλά και ενός τρόπου ζωής, που έχει ανάγει σε ύψιστη αρχή τον καταναλωτισμό. Κοντολογίς, οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι και οι νεόπτωχοι αυξάνονται με γεωμετρική πρόοδο.

Σύγκρουση

Ποιος δεν αντιλαμβάνεται ότι στην Ελλάδα η σκανδαλολογία απλά συγκαλύπτει τα σκάνδαλα και το ερώτημα είναι ποιο θα είναι το επόμενο. Ότι η διαφθορά και η διαπλοκή έχει αναχθεί σε εθνικό σπορ των διοικούντων, σε ύψιστη αρχή από τα κάθε λογής και πολιτικού χρώματος λαμόγια, που συγκαλύπτονται και αλληλοϋποστηρίζονται με τη σιωπηρή ανοχή της κοινωνίας και την ένοχη σιωπή της εξουσίας. Ότι το όνειρο κάποιων παλαιότερων είναι «πως θα τα αρπάξουμε και εμείς», ενώ των νεότερων «πως θα αλλάξουμε τον κόσμο». Ότι εν τέλει η επικράτηση των πολιτικά νεοφιλελεύθερων και κοινωνικά συντηρητικών δυνάμεων στην Ελλάδα, στην Ευρώπη, στη Δύση ενισχύει την απολιτικοποίηση και την εξάρτηση, την κοινωνική ανασφάλεια και περιθωριοποίηση, την οικονομική αφαίμαξη των εργαζομένων, τα καθημερινά αδιέξοδα. Αν έτσι έχουν τα πράγματα, τότε η σύγκρουση είναι αναπόφευκτη.

Αυτή η κυνική διαπίστωση ότι ο κόσμος μας είναι σαν ένα τραίνο που τρέχει με μεγάλη ταχύτητα πάνω σ ένα τείχος δεν σημαίνει ότι πρέπει να κατεβούμε απ αυτό όσο είναι καιρός. Ότι πρέπει να βολευτούμε και εμείς. Ή να ιδιωτεύσουμε. Αντίθετα οφείλουμε να συσπειρωθούμε. Να αντισταθούμε. Να συζητήσουμε, πώς και με ποιες δυνάμεις θα βγει η ελληνική κοινωνία από το αδιέξοδο. Γιατί το ευρωπαϊκό όραμα ξεθωριάζει και οι Γάλλοι, που ψήφισαν «όχι» στην Συνταγματική Συνθήκη, στο ευρωσύνταγμα, είπαν το «ναι» στο Σαρκοζί. Γιατί η ένταξη των φτωχότερων χωρών στην ΕΕ ενίσχυσε τον ακροδεξιό, εθνικιστικό λόγο και η αριστερά αδυνατεί να προτείνει ουσιαστικές λύσεις. Πως θα απεμπλακεί η Ευρώπη από τον εναγκαλισμό των ΗΠΑ, πως θα φύγουν οι δυνάμεις κατοχής από το Ιράκ, αλλά και πως θα σταματήσουν οι πόλεμοι και η διάδοση όπλων σε Αφρική και Ασία.

Οι σωστές απαντήσεις προϋποθέτουν σωστές ερωτήσεις. Το forum, που διοργανώνεται από 18 έως 20 Μαίου αν μη τι άλλο είναι μια ακόμη ευκαιρία για να τεθούν επί τάπητος. Το στοίχημα είναι αν θα πετύχει όχι με βάση παλιές συνταγές, αλλά με νέες ιδέες, προτάσεις και ...κέφι.

Παύλος Νεράντζης

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ

Συμβασιούχοι ΥΠΠΟ Απεργιακό Πρόγραμμα

Το νήμα του αγώνα ξαναπιάνουν οι συμβασιούχοι του Υπουργείου Πολιτισμού, απαντώντας με νέες απεργίες στο δικαστικό πραξικόπημα του Αρείου Πάγου που κλείνει το δρόμο της μονιμοποίησης για χιλιάδες συμβασιούχους. Την Τρίτη 8 Μάη οι συμβασιούχοι του Υπουργείου Πολιτισμού έκαναν μία εντυπωσιακή σε παλμό και μαζικότητα Γενική Συνέλευση για να αποφασίσουν την απάντησή τους στην κυβέρνηση των ψεμάτων και των σκανδάλων, διεκδικώντας μόνιμη και σταθερή δουλειά. Την περασμένη Τετάρτη 2 Μάη είχαν προχωρήσει σε αποκλεισμό της Ακρόπολης και την επόμενη ημέρα χάλασαν τη φιέστα του Βουλγαράκη όταν τον υποδέχτηκαν με συγκέντρωση στα εγκαίνια της Εκθεσης Βιβλίου.

Το πρόγραμμα των απεργιακών κινητοποιήσεων που ψηφίστηκε περιλαμβάνει συμμετοχή στην 24ωρη απεργία ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ στις 15 Μάη, νέα 24ωρη στις 18 Μάη με συγκέντρωση στα Δικαστήρια και πορεία στο Υπουργείο Πολιτισμού, 4ωρη στάση εργασίας στις 24 Μάη και αποκλεισμός του Αρχαιολογικού Μουσείου και νέα Γενική Συνέλευση το πρώτο 15νθήμερο του Ιούνη για την κλιμάκωση των κινητοποιήσεων. Η πρόταση για τη νέα Γενική Συνέλευση ψηφίστηκε ύστερα από πρόταση της Ενωτικής Αγωνιστικής Κίνησης στη Γενική Συνέλευση της Τρίτης.

Τα βασικά αιτήματα των συμβασιούχων του Υπουργείου Πολιτισμού είναι κατάργηση του Π.Δ. Παυλόπουλου και άμεση νομοθετική ρύθμιση που να εξασφαλίζει τη μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων, να σταματήσουν οι προσλήψεις νέων συμβασιούχων και εργαζόμενων με τα προγράμματα Stage (που εργάζονται ανασφάλιστοι και με μισθό ψίχουλα), επαναπρόσληψη των απολυμένων, αυξήσεις στους μισθούς και τήρηση των κανόνων υγιεινής και ασφάλειας. Σύμφωνα με το ΠΔ Παυλόπουλου όσοι συμβασιούχοι έχουν συμπληρώσει 24μήνες δεν μπορούν να ξαναδουλέψουν. Επιπλέον ξεπερνούν τους 1000 οι εργαζόμενοι που παραμένουν στη δουλειά με ασφαλιστικά μέτρα, ενώ χιλιάδες είναι αυτοί των οποίων η συμβάσεις τους λήγουν τις επόμενες ημέρες. Επιπλέον κανείς δεν γνωρίζει πιο θα είναι το μέλλον όλων αυτών των εργαζομένων όταν αρχίσει να εφαρμόζεται η απόφαση του Αρείου Πάγου.

Το παρών στη Γενική Συνέλευση έδωσε ο **Στάθης Ανέστης** εκπροσωπώντας τη ΓΣΕΕ. *«Σήμερα βιώνουμε την πιο σκληρή και αντεργατική πολιτική από την εποχή της Μεταπολίτευσης. Η απόφαση του Αρείου Πάγου είναι ένα δικαστικό πραξικόπημα. Χρειάζεται να βγούμε στους δρόμους όλοι μαζί. Σας καλώ να συμμετέχετε στην πανεργατική απεργία της ΓΣΕΕ στις 15 Μάη όπου ένα από τα αιτήματα της απεργίας είναι η μονιμοποίηση των συμβασιούχων. Και την επόμενη ημέρα οργανώνουμε ευρεία σύσκεψη με τα προεδρεία σας για να αποφασίσουμε την κλιμάκωση της δράσης μας».*

Το γεγονός ότι ο εκπρόσωπος της ΓΣΕΕ αναγκάστηκε να υποσχεθεί κλιμάκωση ήταν ενδεικτικό του κλίματος που υπήρχε μέσα στη συνέλευση. Οσοι εργαζόμενοι ή συνδικαλιστές τόνισαν ότι η μόνη απάντηση στην κυβέρνηση είναι ο δρόμος της απεργίας καταχειροκροτήθηκαν, παρά τις προσπάθειες των δεξιών συνδικαλιστών να φανούν σαν ενωτικοί. Δεν έλειψαν ακόμη και καταγγελίες κατά του δεξιού προέδρου του Συλλόγου «να παραιτηθεί γιατί είναι εξαφανισμένος από τις τελευταίες κινητοποιήσεις», ο οποίος απάντησε «δεν είμαστε με τις τακτικές του πεζοδρομίου»

«Μόνο ο δικός μας αγώνας θα οδηγήσει στη μονιμοποίηση», είπε στη Γενική Συνέλευση η **Κατερίνα Καμιλάκη** μέλος του ΔΣ και της Ενωτικής Αγωνιστικής Κίνησης. *«Δεν πρόκειται να αφήσουμε να μείνει κανένας συνάδελφος χωρίς δουλειά. Να αποφασίσουμε από τώρα ότι θα προχωρήσουμε σε νέα Γενική Συνέλευση στις αρχές Ιούνη για να αποφασίσουμε τη συνέχεια. Από εδώ και πέρα πρέπει να είμαστε όλοι μαζί. Να βγούμε στους δρόμους μαζί με όλους τους συμβασιούχους, των Δήμων, της ΕΡΤ, τους πυροσβέστες. Χρειάζεται να υπάρχει ένας συντονισμός. Ολοι μαζί στο δρόμο του αγώνα δεν περισσεύει κανένας».*

«Είμαι επί 13 χρόνια συμβασιούχος», είπε η **Σταυρούλα Ψυχογιοπούλου** από την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ. *«Σήμερα είμαστε στην πιο κρίσιμη στιγμή. Από πότε είναι νόμιμες οι απολύσεις; Από πότε είναι νόμιμο να μην πληρωνόμαστε; Τη νομιμότητα την εξηγεί ο καθένας ανάλογα με το σε ποια πλευρά βρίσκεται. Χρειάζεται να κλείσουμε όλα τα μνημεία με απεργία διαρκείας. Χρειάζεται πραγματικό κλείσιμο και όχι συμβολικό γιατί και οι απολύσεις θα είναι πραγματικές. Στις 15 Μάη πάμε στην απεργία της ΓΣΕΕ με σύνθημα φέρτε πίσω τα κλεμμένα και ύστερα μας λένε ότι δεν υπάρχουν λεφτά».*

Εκλογές στο Αττικό Νοσοκομείο

Τα Νοσοκομεία στο πόδι

Με συμμετοχή στην απεργία στις 15 Μάη κλιμακώνουν τα νοσοκομεία την κόντρα με την κυβέρνηση της ΝΔ. Την Πέμπτη 10 Μάη στις 9.30 πμ η ΠΟΕΔΗΝ καλεί σύσκεψη των ΔΣ των συλλόγων των νοσοκομείων για την καλύτερη οργάνωση της Πανεργατικής. Η 15 Μάη θα είναι η καλύτερη ευκαιρία να ενωθούν μαζί με όλους τους εργαζόμενους και τους φοιτητές, γιατροί και νοσηλευτικό προσωπικό που σε πολλά νοσοκομεία έχουν ξεκινήσει επίσχεση εργασίας ενάντια στην πολιτική της λιτότητας και των περικοπών του Αβραμόπουλου.

Την αρχή έκανε από την προηγούμενη εβδομάδα το νοσοκομείο **Σωτηρία** όπου το σωματείο του νοσοκομείου μαζί με την πενταμελή επιτροπή των γιατρών κήρυξαν επίσχεση εργασίας διεκδικώντας να πληρωθούν τις εφημερίες των γιατρών και τις υπερωρίες του νοσηλευτικού προσωπικού, που παραμένουν απλήρωτες από το Φλεβάρη, καθώς και προσλήψεις νέου προσωπικού. Στη συνέλευση του σωματείου που έγινε την Πέμπτη 3 Μάη, αποφασίστηκε να συνεχιστεί η επίσχεση με αποχή από τα τακτικά εξωτερικά ιατρεία και τα χειρουργεία και συμμετοχή στην πανεργατική απεργία στις 15 Μάη. Οπως ειπώθηκε στη συνέλευση το πρόβλημα δημιουργήθηκε γιατί το κονδύλι για τις εφημερίες της καινούργιας χρονιάς ήταν πετσοκομμένο και το υπουργείο έδωσε εντολή να γίνουν περικοπές. Αμέσως μετά είχε οριστεί ενημέρωση των γιατρών, που μετατράπηκε σε Γενική Συνέλευση. Επικυρώθηκε η απόφαση του σωματείου για συμμετοχή στην πανεργατική στις 15 Μάη και αποφασίστηκε να συνεχιστεί η επίσχεση και από την πλευρά των γιατρών. Η πρόταση που μπήκε από την πλευρά της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ για απεργία και κλείσιμο της εφημερίας δεν πέρασε για ελάχιστους ψήφους. Την επόμενη ημέρα έγινε συγκέντρωση και παράσταση στο γραφείο του Διοικητή. Το αποτέλεσμα ήταν να πληρωθούν οι ώρες του νοσηλευτικού προσωπικού μόλις τη Δευτέρα 7/5. Η επίσχεση εργασίας των γιατρών συνεχίζεται και τις επόμενες ημέρες ενώ στη Γενική Συνέλευση της Τρίτης 8/5 και αποφάσισαν να εισηγηθούν στην ΕΙΝΑΠ να αποφασίσει απεργία διαρκείας.

Στο **Αττικό** οι γιατροί κατάφεραν να πληρωθούν τις εφημερίες, που τους χρωστούσαν από το Νοέμβρη μέχρι το Φλεβάρη, την Τρίτη 8/5 ύστερα από δύο ημέρες επίσχεσης εργασίας. Την Παρασκευή 4/5 ύστερα από Γενική Συνέλευση αποφάσισαν να προχωρήσουν σε επίσχεση εργασίας που συνεχίστηκε και τη Δευτέρα μαζί με συγκέντρωση στην κεντρική είσοδο του νοσοκομείου. Αποφάσισαν να συνεχίσουν και τις επόμενες ημέρες παρά τις υποσχέσεις του Διοικητή ότι θα πληρωθούν την ίδια ημέρα. Η κινητοποίηση τους έφερε αποτέλεσμα αλλά δεν σταματούν εκεί. Την Πέμπτη 10 Μάη έχουν ορίσει νέα Γενική Συνέλευση για να συζητήσουν πώς θα συνεχίσουν τη δράση τους προκειμένου να διεκδικήσουν προσλήψεις νέων γιατρών.

Την ίδια στιγμή ανοιχτά παραμένουν τα ζητήματα του ωραρίου εργασίας και της εφαρμογής του Προεδρικού Διατάγματος που είχε ξεσηκώσει τους νοσοκομειακούς γιατρούς τον περασμένο Γενάρη. Τότε ο Αβραμόπουλος αναγκάστηκε να αναβάλει την εφαρμογή του νέου ωραρίου για ένα εξάμηνο, ύστερα από τις απεργίες της ΕΙΝΑΠ και της ΟΕΝΓΕ, που διεκδικούσαν αυξήσεις στους μισθούς, μαζικές προσλήψεις στα νοσοκομεία και ανθρώπινο ωράριο.

Μέσα σε αυτό το κλίμα έγινε την Παρασκευή 4/5 το Γενικό Συμβούλιο της ΟΕΝΓΕ, που αποφάσισε συμμετοχή στην πανεργατική απεργία στις 15 Μάη, παράσταση διαμαρτυρίας στο υπουργείο στις 21 Μάη και ανοιχτό Γενικό Συμβούλιο την 1η Ιούνη στο Αμφιθέατρο του νοσοκομείου Ερυθρός. *«Σαν πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ-Νυστέρι προτείναμε πενθήμερη απεργία αμέσως μετά την πανεργατική στις 15 Μάη. Η παράταξη της ΑΡΣΙ και του ΣΥΝ πρότειναν 48ωρη στις 21 και 22 Μάη ενώ η παράταξη του ΚΚΕ μία 48ωρη στα τέλη Μάη αλλά με το πλαίσιο του ΠΑΜΕ. Θα μπορούσε να είχε ψηφιστεί η πρόταση για 48ωρη αν η παράταξη του ΚΚΕ στην δεύτερη ψηφοφορία ψήφιζε την πρόταση της ΑΡΣΙ-ΣΥΝ για 48ωρη και δεν επέμενε στο δικό της πλαίσιο. Παρόλα αυτά συνεχίζουμε. Την Τρίτη 8/5 στις 4μμ γίνεται διανοσοκομιακή σύσκεψη της ΕΙΝΑΠ. Το κλίμα μέσα σε όλα τα νοσοκομεία είναι εκρηκτικό και μπορούμε να πιέσουμε την ΕΙΝΑΠ να προχωρήσει σε Γενική Συνέλευση για να αποφασίσουμε απεργία διαρκείας, ξαναπιάνοντας το νήμα των κινητοποιήσεων του Γενάρη»*, μας είπε ο **Θανάσης Σταυρίδης** μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΟΕΝΓΕ και της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ.

15 ΜΑΗ Πανεργατική απάντηση

Μπορεί ο Καραμανλής μετά την παραίτηση Τσιτουρίδη να θέλει να κλείσει το θέμα των ομολόγων, και να συγκαλύψει το σκάνδαλο των κλεμμένων αποθεματικών, όμως οι εργαζόμενοι και η νεολαία συνεχίζουν με την πανεργατική απεργία στις 15 Μάη και την απεργιακή συγκέντρωση της ίδιας μέρας στο Πεδίο του Αρεως, μέχρι να αναγκάσουν την κυβέρνηση Καραμανλή να πάρει πίσω όλες τις επιθέσεις της, να τα μαζέψει και να φύγει.

Η 15 Μάη είναι η καλύτερη ευκαιρία να ενωθούν σε ένα πανεργατικό ποτάμι όλες οι μάχες που άνοιξαν το προηγούμενο διάστημα ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό. Από τις φοιτητικές καταλήψεις ενάντια στην παιδεία της αγοράς, μέχρι την απεργία διαρκείας των δασκάλων ενάντια στη λιτότητα, των λιμενεργατών ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, των συμβασιούχων για μόνιμη και σταθερή δουλειά. Ολοι αυτοί οι χώροι χρειάζεται να ενωθούν στις 15 Μαη με αιχμή το σύνθημα που βάζουν τα ίδια τα συνδικάτα «φέρτε πίσω τα λεφτά των ασφαλιστικών ταμείων».

Σταθμός

Η πανεργατική μπορεί να μετατραπεί σε απεργία σταθμό, που θα παίξει τον ίδιο ρόλο για το μέλλον του ασφαλιστικού όπως έπαιξε και η προηγούμενη μεγάλη απεργία για το ασφαλιστικό τον Απρίλη του 2001. Τότε ο υπουργός Εργασίας της κυβέρνησης Σημίτη, ο Γιαννίτσης, είχε βάλει στόχο να επιβάλει την αύξηση των ορίων ηλικίας και τη μείωση των συντάξεων, γιατί όπως μας έλεγαν τότε, το πρόβλημα δημιουργείται γιατί οι εργαζόμενοι ζουν περισσότερο.

Η πανεργατική απάντηση που δόθηκε τότε ανάγκασε τον Γιαννίτση να παραιτηθεί και τον διάδοχό του τον Ρέππα να ψάχνει τρόπους να κερδίσει τη συναίνεση των συνδικάτων για να προχωρήσει τις επιθέσεις.

Η κυβέρνηση της ΝΔ δεν εγκατέλειψε ποτέ τα σχέδια για ακόμα μεγαλύτερη αύξηση των ορίων ηλικίας και μείωση των συντάξεων, με τα ίδια ακριβώς ψεύτικα επιχειρήματα, την ίδια στιγμή που έπαιζε κερδοσκοπικά παιχνίδια στις πλάτες της περιουσίας των ταμείων. Μία νέα μαζική απεργιακή απάντηση απέναντι σε μία κυβέρνηση των σκανδάλων και της λιτότητας μπορεί να βάλει την ταφόπλακα σε κάθε είδους παρόμοια σενάρια για «ασφαλιστική μεταρρύθμιση» και τώρα και στο μέλλον, απαιτώντας να πληρώσουν οι πραγματικοί κλέφτες οι τραπεζίτες, οι χρηματιστηριακές τα ίδια τα αφεντικά και ο ΣΕΒ.

Είναι η ευκαιρία για όλο το εργατικό κίνημα η 15 Μάη να γίνει η αφετηρία νέων μαχών κόντρα στις επιθέσεις της αγοράς. Η επιτυχία της μπορεί να δώσει έμπνευση για να πάρουν οι εργατικοί χώροι τη σκυτάλη από τους φοιτητές και να συνεχίσουν την κόντρα με την κυβέρνηση της ΝΔ στο δρόμο που άνοιξαν οι καταλήψεις. Οπως και η πανεργατική του 2001 έδωσε την έμπνευση και την αυτοπεποίθηση σε μία σειρά εργαζόμενους σε δεκάδες χώρους να ξαναστήσουν στα πόδια τους τα συνδικάτα, να φτιάξουν νέα και να δώσουν την κόντρα με τις επιθέσεις των αφεντικών. Μπορεί επίσης να βάλει την πίεση σε μία σειρά Ομοσπονδίες να εγκαταλείψουν τη στάση αναμονής και να οργανώσουν στα σοβαρά τις μάχες κόντρα στη λιτότητα και τις ιδιωτικοποιήσεις. Αυτό το ρόλο μπορεί να παίξει η πανεργατική στο χώρο των νοσοκομείων που ασφυκτιούν από τις ελλείψεις προσωπικού και από την υποχρηματοδότηση. Στα σχολεία όπου αυτή την περίοδο γίνονται οι διαδικασίες για τα συνέδρια της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ. Για τους Δήμους όπου χρειάζεται να ξαναπιάσουν το νήμα των κινητοποιήσεων για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων. Για τις ΔΕΚΟ όπου ανοιχτά παραμένουν τα ζητήματα των ιδιωτικοποιήσεων.

Γι' αυτό τις επόμενες ημέρες σε κάθε Ομοσπονδία και πρωτοβάθμιο σύλλογο και σωματείο χρειάζεται να σημάνει συναγερμός για την οργάνωση της πανεργατικής. Σε κάθε χώρο δουλειάς οι εργαζόμενοι της βάσης μαζί με τους εκλεγμένους συνδικαλιστές να πάρουμε την πρωτοβουλία για γενικές συνελεύσεις, ενημερώσεις, οργάνωση της απεργίας με απεργιακές επιτροπές, κόντρα στους απεργοσπαστικούς μηχανισμούς της ΔΑΚΕ και της εργοδοσίας.

Αν στις 15 Μάη συμμετέχει με το πανώ του ο κάθε εργατικός χώρος και χώρος νεολαίας που έδωσε όλο το προηγούμενο διάστημα μεγάλες ή μικρότερες μάχες κόντρα στα λαμόγια της ΝΔ και της αγοράς, τότε σίγουρα το Πεδίο του Αρεως θα αποδειχτεί πολύ μικρό για να χωρέσει το ποτάμι της οργής κόντρα στην κυβέρνηση Καραμανλή και θα σημάνει την αρχή του τέλους της.

Με αυτή την προοπτική πρωτοβουλία συνδικαλιστών οργανώνει την Πέμπτη 10 Μάη στα γραφεία της ΟΛΜΕ ανοιχτή σύσκεψη για την επιτυχία της πανεργατικής.

Κατερίνα Θωίδου

Συνέδρια ΟΛΜΕ-ΔΟΕ

Μετά από μία χρονιά τεράστιων μαχών στο χώρο της Παιδείας γίνονται φέτος τα συνέδρια της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ. Μία χρονιά που ξεκίνησε με την απεργία διαρκείας των Δασκάλων, που ήταν η συνέχεια του πρώτου κύματος καταλήψεων του Μάη Ιούνη, συνεχίστηκε με το μαθητικό ξεσηκωμό, τις φοιτητικές καταλήψεις, την απεργία της ΠΟΣΔΕΠ. Η Παιδεία ήταν ο χώρος που κράτησε ψηλά τη σημαία της σύγκρουσης με το νεοφιλελευθερισμό, την προσαρμογή στις ανάγκες της αγοράς, τη λιτότητα και τις περικοπές, δίνοντας το πιο δυνατό χαστούκι στην κυβέρνηση της ΝΔ..

Τα συνέδρια της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ που γίνονται μέσα στον Ιούνη χρειάζεται να οργανώσουν τη συνέχειά τους. Αυτή την περίοδο γίνονται σε όλες τις ΕΛΜΕ και τους Διδασκαλικούς Συλλόγους οι Γενικές Συνελεύσεις των εκπαιδευτικών όπου θα συζητηθεί ο απολογισμός της κάθε ομοσπονδίας και θα εκλεγούν οι σύνεδροι που θα εκπροσωπήσουν τη βάση στα δύο συνέδρια.

Η συζήτηση όμως μέσα στις συνελεύσεις δεν πρέπει να μείνει μόνο στα όσα προηγήθηκαν αλλά να επικεντρωθεί κυρίως στο πώς μπορεί να οργανωθεί η άμεση συνέχεια των μαχών στο χώρο της Παιδείας, που είναι η μεγάλη πανεργατική απεργία για να σώσουμε τα ταμεία από τα αρπαχτικά της αγοράς. Είναι η μεγάλη ευκαιρία να πάρουν οι εργαζόμενοι τη σκυτάλη από τις φοιτητικές καταλήψεις και να στείλουν όλη την κυβέρνηση των σκανδάλων στο σπίτι της.

Η δυναμική που εκφράστηκε με τις απεργίες και τις καταλήψεις χρειάζεται να εκφραστεί και μέσα στα συνέδρια. Μέσα σε αυτή τη χρονιά αυτό που φάνηκε καθαρά είναι ότι τα μαζικά κινήματα και οι αγώνες διαρκείας είναι ο τρόπος που μπορεί να δοθεί αποτελεσματικά αυτή η σύγκρουση και να καταφέρει νίκες, όπως η μεγάλη νίκη κατά της αναθεώρησης του άρθρου 16. Οταν αυτές οι μάχες δίνονται με τον τρόπο που έδειξαν οι φοιτητές μπορούν να ξεσηκώνουν στο πλευρό τους ολόκληρη την κοινωνία, να σπάνε την απομόνωση και την καταστολή της κυβέρνησης και τελικά να νικάνε. Γι' αυτό τα δύο συνέδρια χρειάζεται να αποφασίσουν ότι δάσκαλοι και καθηγητές συνεχίζουν αυτές τις μάχες με το ξεκίνημα της νέας χρονιάς συντονισμένα, για να σφίξουμε ακόμα περισσότερο τη θηλιά γύρω από την κυβέρνηση Καραμανλή και την πολιτική της διάλυσης της δημόσιας και δωρεάν Παιδείας.

Συνέδριο ΕΚΑ

Το συνέδριο του Εργατικού Κέντρου Αθήνας (17-19/5) γίνεται μέσα σε μια πολύ κρίσιμη στιγμή, όπου η κυβέρνηση έχει βρεθεί στριμωγμένη στη γωνία μετά το τεράστιο κίνημα των φοιτητών και τις αποκαλύψεις του σκανδάλου των ομολόγων.

Η πανεργατική απεργία στις 15 Μάη μπορεί να γίνει η αφετηρία για ένα νέο απεργιακό γύρο όπου οι εργαζόμενοι θα πάρουν τη σκυτάλη από τους φοιτητές και θα δώσουν το τελειωτικό χτύπημα στον Καραμανλή.

Στο συνέδριο του ΕΚΑ όπου θα βρεθούν αντιπρόσωποι από δεκάδες εργατικά σωματεία δεν πρέπει να χαθεί η ευκαιρία να συζητήσουμε και να αποφασίσουμε για τα επόμενα βήματα της δράσης μας κόντρα στην επίθεση στα ασφαλιστικά ταμεία, στους χαμηλούς μισθούς, στις απολύσεις, βαδίζοντας στον ίδιο δρόμο που βάδισαν οι φοιτητές με τις καταλήψεις τους.

Το συνέδριο χρειάζεται να εκφράσει αυτή τη διάθεση και μέσα από τις αποφάσεις που θα πάρει για τη συνέχεια και μέσα από τη νέα του σύνθεση που θα προκύψει από τις εκλογές. Μία κοινή εκλογική παρουσία αντιπροσώπων της αριστεράς που πιστεύουν ότι το εργατικό κίνημα χρειάζεται να συνεχίσει την κόντρα με την κυβέρνηση Καραμανλή και την πολιτική του νεοφιλελευθερισμού που αυτή εκφράζει, θα μπορούσε να δημιουργήσει μία νέα δυναμική και να κερδίσει την υποστήριξη από συνδικαλιστές της βάσης που έδωσαν μάχες όλο το προηγούμενο διάστημα και θέλουν να συνεχίσουν προς την ίδια κατεύθυνση. Την Τετάρτη 9 Μάη μία σειρά αντιπρόσωποι στο συνέδριο του ΕΚΑ καλούμε σε σύσκεψη για να συζητήσουμε αυτή την προοπτική.

Σπύρος Κοσκινάς,
σύνεδρος ΕΚΑ

ΓΑΛΛΙΑ: Η Αντίσταση στον Σαρκοζί ξεκίνησε

Συντηρητικοποίηση; Στα μυαλά των “αναλυτών”

“Η Γαλλία συντηρητικοποιείται”, “Δεξιά στροφή”, “Επιστροφή στη σταθερότητα”. Οι τίτλοι αυτοί των εφημερίδων υποτίθεται περιγράφουν την κατάσταση στη Γαλλία μετά και τον δεύτερο γύρο των γαλλικών εκλογών. Πρόκειται για ένα ξαναγράψιμο της ιστορίας με πολύ κοντόφθαλμο τρόπο. Τα ίδια σχόλια έκαναν οι ίδιοι σχολιαστές μετά τη νίκη του Οχι στο δημοψήφισμα για το Ευρωσύνταγμα το Μάη του 2005. Τότε η νίκη του Οχι προβαλλόταν ως νίκη του Λεπέν, του γαλλικού εθνικισμού, του φόβου των Γάλλων απέναντι στους μετανάστες και απέναντι στον “πολωνό υδραυλικό” που θα τους έπαιρνε τη δουλειά. Αναγκάστηκαν να καταπιούν τη γλώσσα τους για δύο χρόνια.

Ο κόσμος του ΟΧΙ δεν θα πάψει να αντιστέκεται

Η εξέγερση στα προάστια το φθινόπωρο του 2005 και αμέσως μετά, το 2006, το τεράστιο κίνημα των καταλήψεων που ανάγκασε την δεξιά κυβέρνηση ντε Βιλπέν να πάρει πίσω το νόμο για την ανασφάλιστη εργασία δεν συμβάδιζαν με την περιγραφή μιας δεξιόστροφης Γαλλίας. Τώρα, αναλυτές σαν τον Παύλο Τσίμα προσαρμόζουν την πραγματικότητα για να δικαιώσουν τη δική τους άποψη, έστω και με δυο χρόνια καθυστέρηση.

Ολα τους τα επιχειρήματα είναι αίολα. Πάντα μετρούσαν τη συντηρητικοποίηση με βάση τις ψήφους του Λεπέν. Είχαν δει τεράστια δεξιά στροφή το 2002, όταν ο Λεπέν κατάφερε να περάσει στον δεύτερο γύρο με 16,9%. Τώρα που ο Λεπέν πήρε το μικρότερο ποσοστό της ιστορίας του, χάνοντας ένα εκατομμύριο ψήφους, υποστηρίζουν ότι η συντηρητικοποίηση μετακόμισε στον Σαρκοζί. Ακόμη και το 2002 έξω έπεσαν. Ο Λεπέν είχε πάρει μόλις 230 χιλιάδες ψήφους παραπάνω, αλλά αναδείχθηκε δεύτερος χάρη στην κατάρρευση του Σοσιαλιστικού Κόμματος. Τότε, δεν έλεγαν κουβέντα για το 10,5% της επαναστατικής Αριστεράς. Ακολούθησε το Οχι στο Ευρωσύνταγμα το 2005. Το κόμμα του Λεπέν πέρασε τεράστια κρίση, υπέστη μια διάσπαση και κινδύνευσε να καταρρεύσει οικονομικά. Ο λόγος ήταν ότι η Αριστερά κυριάρχησε την καμπάνια του Οχι, το Οχι ήταν αντινεοφιλελεύθερο, αντικαπιταλιστικό και δεν υπήρχαν περιθώρια για φασιστική εκμετάλλευση. Εξάλλου το “σοκ” του 2002 είχε δυναμώσει τις αντιφασιστικές καμπάνιες. Ο κόσμος απομόνωσε τον Λεπέν και αυτό φάνηκε στη φετινή του επίδοση. Οι αναλυτές των εφημερίδων δεν είδαν τίποτα από όλα αυτά.

Η θεωρία τους γίνεται ντόμινο και φτάνει να υποστηρίζει ότι η Σεγκολέν Ρουαγιάλ έχασε επειδή δεν ήταν αρκετά δεξιά. Ξέθαψαν ακόμη και τον Γιάννο Παπαντωνίου για να σχολιάσει ότι η Ρουαγιάλ έχασε επειδή δεν απευθύνθηκε στον “μεσαίο χώρο”. Οι εκλογές όμως στη Γαλλία κάθε άλλο παρά έκφρασαν κάποια σύγκλιση προς το κέντρο. Πώς αλλιώς εξηγείται η μαζική συμμετοχή με οχτώ εκατομμύρια παραπάνω ψηφοφόρους στον πρώτο γύρο από ό,τι το 2002; Εκατομμύρια άνθρωποι έψαχναν τρόπο να ψηφίσουν ενάντια στον Σαρκοζί και τη δεξιά. Τα γκάλοπ δείχνουν ότι για παράδειγμα στους μουσουλμάνους ψηφοφόρους, το 64% ψήφισε Ρουαγιάλ στον πρώτο γύρο, το 19% Μπαϊρού και μόλις 1%(!) Σαρκοζί.

Εναλλακτική

Το πρόβλημα είναι ότι η Ρουαγιάλ ήταν πολύ δεξιά για να πείσει πραγματικά ότι αποτελεί εναλλακτική λύση στον Σαρκοζί. Οτι έφτασε να πάρει 47% μια τόσο δεξιά υποψήφια, που είχε στηρίξει το Ναι στο Ευρωσύνταγμα και πρότεινε υποχρεωτική στράτευση για τους ατίθασους νέους δείχνει πόσο ανάγκη είχε ο κόσμος να πει Οχι στον Σαρκοζί. Ενας στους δύο ψηφοφόρους της την ψήφισε στον πρώτο γύρο, όχι γιατί την πίστεψε αλλά για να περάσει στον δεύτερο γύρο κόντρα στον Σαρκοζί.

Ολόκληρη η Αριστερά κάλεσε τους ψηφοφόρους της να ψηφίσουν αντι-Σαρκοζί στον δεύτερο γύρο, και καλά έκανε. Η Σεγκολέν Ρουαγιάλ όμως δεν έκανε το παραμικρό άνοιγμα προς τα εκεί, δεν έδωσε κανέναν παραπάνω λόγο στον κόσμο να πάει στην κάλπη και να την στηρίξει. Αντίθετα, έκανε ανοίγματα στον Μπαϊρού, την ώρα που οι βουλευτές του “κεντρώου” υποψηφίου στήριζαν τον Σαρκοζί. Ετσι, στο δεύτερο γύρο, ψήφισαν ένα εκατομμύριο λιγότεροι ψηφοφόροι, ενώ το 2002 είχαν αυξηθεί κατά δυόμισυ εκατομμύρια. Οσο περισσότερο “μεσαίο χώρο” έψαχνε η Ρουαγιάλ, τόσο λιγότερο θα μπορούσε να εκφράσει το “αντι-Σαρκοζί” ρεύμα, ένα ρεύμα που παρά το αποτέλεσμα των εκλογών, παραμένει πλειοψηφικό.

Αυτό το ρεύμα θα μπορούσε να το εκφράσει η Αριστερά. Δεν τα κατάφερε και η πτώση των ποσοστών της προσφέρει ένα επιχείρημα σ' αυτούς που υποστηρίζουν πως υπάρχει “δεξιά στροφή”. Το γεγονός ότι η Αριστερά πήγε πολυδιασπασμένη στις εκλογές ήταν ένας παράγοντας που κόστισε. Ομως δεν αρκεί σαν εξήγηση. Η Αριστερά είχε καταφέρει να γίνει πλειοψηφικό ρεύμα στη μάχη του Ευρωσυντάγματος και ενάντια στην επίθεση του ντε Βιλπέν επειδή είχε βάλει στο κέντρο μια μάχη που κατάφερε να συσπειρώσει όλο τον κόσμο που παλεύει ενάντια στη νεοφιλελεύθερη επίθεση. Αν η επαναστατική αριστερά υποτασσόταν απλά στην πίεση της ενότητας χωρίς συγκεκριμένες αιχμές, κινδύνευε να αφήσει ανοιχτή την πόρτα σε λογικές Κομμουνιστικού Κόμματος Γαλλίας που αναζητούν κεντροαριστερή συγκυβέρνηση με το Σοσιαλιστικό Κόμμα. Η εξευτελιστική στήριξη της Κομμουνιστικής Επανίδρυσης στην Ιταλία στην κυβέρνηση Πρόντι είναι πολύ άσχημο σενάριο για να το δούμε να επαναλαμβάνεται στη Γαλλία. Η ενότητα έχει νόημα όταν γίνεται όχημα για τον κόσμο που παλεύει, όχι για να μοιράσει καρέκλες η Αριστερά. Ο Μπεζανσενό με το ενάμισυ εκατομμύριο ψήφους και 4,1%, διασώθηκε από τη γενική πτώση της Αριστεράς, δείχνοντας ότι μια ανοιχτά αντικαπιταλιστική στάση, με ανοιχτούς τους διαύλους με τη βάση του Σοσιαλιστικού Κόμματος, αλλά με κλειστά τα κεντροαριστερά σενάρια μπορεί να φέρει αποτελέσματα ακόμη και σε δύσκολες συνθήκες.

Το σκηνικό στη Γαλλία βγαίνει πιο πολωμένο μετά τις εκλογές, παρά τις ξαναζεσταμένες αναλύσεις για “δεξιά στροφή”. Ο Σαρκοζί βγαίνει για να υλοποιήσει ένα σκληρό πρόγραμμα για χάρη των γάλλων καπιταλιστών. Θα βρει απέναντί του τους εργάτες και τους φοιτητές που κοντράρουν το νεοφιλελευθερισμό στη Γαλλία ασταμάτητα τα τελευταία χρόνια. Η Αριστερά πρέπει να είναι έτοιμη να ξαναβρεί τις αιχμές που θα την βάλουν επικεφαλής αυτού του κινήματος ενάντια στη δεξιά κυβέρνηση, για να μπορέσει να οργανώσει καινούργιες νίκες. Δεν είναι καιρός για προσαρμογή, αλλά για Αντίσταση.

Νίκος Λούντος

Τα αποτελέσματα του δεύτερου γύρου επιβεβαίωσαν τις δημοσκοπήσεις και ο Σαρκοζί εκλέχτηκε πρόεδρος με 53%, με την αποχή στο 16% και τα λευκά άκυρα στο 4,2%. Αμέσως μετά τα αποτελέσματα χιλιάδες κόσμου κατεβήκαμε στη Βαστίλλη, συνηθισμένο τόπο συγκέντρωσης της αριστεράς, παρότι δεν υπήρχε κάποιο συγκεκριμένο κάλεσμα. Νέοι του Σοσιαλιστικού Κόμματος, μετανάστες, μέλη της LCR, του ΚΚΓ, του ριζοσπαστικού συνδικάτου SUD και αναρχικοί συγκεντρώθηκαν για να δείξουν ότι ο "τρίτος κοινωνικός γύρος" είναι αυτός που θα κρίνει τη μάχη μεταξύ μιας σκληρής και αποφασισμένης δεξιάς και ενός κινήματος με μεγάλες πρόσφατες νίκες.

Τα συνθήματα του κόσμου ήταν από "Σαρκοζί Λεπεν κοινός αγώνας" μέχρι αντιρατσιστικά, παρομοιώσεις του Σαρκοζί με το Μπερλουσκόνι και το Μπους και άλλα. Η αστυνομία που είχε περικυκλώσει τη Βαστίλλη δεν άργησε να επιτεθεί στον κόσμο και τα οδοφράγματα που ακολούθησαν κράτησαν τρεις ώρες. Αντίστοιχες αυθόρμητες συγκεντρώσεις γίνανε και στην Τουλούζη, το Μπορντό, τη Λιλ και άλλες μεγάλες πόλεις της Γαλλίας. Αυτή η διάθεση είχε φανεί ήδη από την διαδήλωση της Πρωτομαγιάς που ήταν η μεγαλύτερη από το 2002 με 80.000 κόσμο στο Παρίσι και 250.000 συνολικά που διαδηλωσαν ενάντια στο Σαρκοζύ και την νεοφιλελεύθερη πολιτική των συστηματικών επιθέσεων στο κοινωνικό κράτος. Κρατώντας σημαίες και πικέτες που έγραφαν “Μια μόνο λύση επανάσταση” το ζωντανό μπλοκ της LCR έδινε εναν ιδιαίτερο τόνο. "Δεν είναι οι μετανάστες ούτε οι μισθωτοί ούτε οι άνεργοι, αλλά ο Σαρκοζί που πρέπει να διώξουμε" και "Φτάνει πια με την κοινωνία που γεννά την ανεργία και την ανασφαλή εργασία (precarite)" ήταν τα βασικά συνθήματα.

Απάντηση

Όμως το ενοχλητικό ερώτημα παραμένει: Γιατί κέρδισε ο Σαρκοζί στη χώρα του ΟΧΙ στο Ευρωσύνταγμα και της νίκης εναντια στο CPE το 2006; Για τη Monde της επόμενης μέρας η απάντηση ήταν απλή. Η δεξιά νίκησε σε μια δεξιά χώρα με πληθυσμό που γερνάει, ενώ η Μάνα Κουράγιο (!) Σ.Ρουαγιάλ έδωσε όσο μπορούσε έναν άνισο αγώνα...Με μια τέτοια ανάλυση και πολλά ηγετικά στελέχη των Σοσιαλιστών προτείνουν τη στροφή προς το κέντρο και στο δρόμο που χάραξε η υπόλοιπη ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία. Η πραγματικότητα όμως είναι μάλλον αντίθετη. Σε όλο το διάστημα από το 2002 μέχρι τον πρώτο γύρο το Σοσιαλιστικό Κόμμα κινήθηκε δεξιά είτε με το ΝΑΙ στο Ευρωσύνταγμα είτε πολύ πιο πρόσφατα προεκλογικά με τη γαλλική σημαία και την πρόταση βελτιωμένων εκδοχών του CPE για τη νεολαία. Μόνο μεταξύ πρώτου και δεύτερου γύρου θυμήθηκε το 35ωρο και "να θυμώσει με την ανεργία" στο ντιμπέιτ... Απέναντι της ήταν ένας Σαρκοζί με ξεκάθαρο νεοφιλελεύθερο και ρατσιστικό πρόγραμμα και λύσεις, που τον ψήφισαν μαζικά οι λεπενικοί όπως είπε και ο πρόεδρος τους μετεκλογικά. Οι αριστεροί ψηφοφόροι είχαν μόνο το λόγο να φράξουν το δρόμο στο Σαρκοζί. Ενδεικτικά, η πλειοψηφία των ψηφοφόρων της Ρουαγιάλ, σύμφωνα με τις μετρήσεις, χρησιμοποίησε απλώς το ψηφοδέλτιο της για να μη βγει ο Σαρκοζί. Δεν υπήρχε όμως μια θετική προοπτική που να πεισει τους απέχοντες ή αυτούς που ψήφισαν λευκό ή άκυρο που πλειοψηφικά ήταν κόσμος της αριστεράς.

Σε κάθε περίπτωση, η αριστερά από το ΚΚ και τους Πράσινους μέχρι το Μποβέ και την LCR κάλεσε τον κόσμο να κινητοποιηθεί ενάντια στη νέα κυβέρνηση. Όπως είπε ο Ολιβιέ Μπεζανσενό, "όταν η αριστερά τρέχει πίσω απο τη δεξιά χάνει όπως η Ρουαγιάλ" αλλά και "η ώρα για τη συγκρότηση της κοινωνικής και πολιτικής αντιπολίτευσης ήρθε" και υποσχέθηκε άμεσες πρωτοβουλίες το επόμενο διάστημα.

***Μπάμπης Κουρουνδής**, Παρίσι*

Η ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΕΝΟΒΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΣΤΙΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΗΣ ΣΧΟΛΕΣ

ΑΘΗΝΑ
ΑΣΟΕΕ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ
ΠΑΝΤΕΙΟΣ
ΦΥΣΙΚΟ
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟ
ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ
ΝΟΜΙΚΟ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΝΟΜΙΚΗΣ
ΑΣΚΤ
ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΙ ΕΜΠ
ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ
*ΣΔΟ *ΣΕΥΠ *ΣΓΤΚΣ *ΣΤΕΤΡΟΔ
ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ
*ΣΤΕΦ *ΣΔΟ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΝΟΜΙΚΗ
ΙΑΤΡΙΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ & ΜΜΕ
ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ
ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ
ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
*ΕΙΚΑΣΤΙΚΟ *ΜΟΥΣΙΚΟ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
*ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ
*ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ
*ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ
ΤΕΙ
*ΣΕΥΠ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΙΑΤΡΙΚΗ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ
ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΑΙΛΟΓΙΚΟ
ΦΠΨ
ΠΤΔΕ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΕΧΝΗΣ
ΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΧΗΜΙΚΟ

ΡΕΘΥΜΝΟ
ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ
ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ
ΤΕΙ
*ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟ
ΧΗΜΙΚΟ
ΦΥΣΙΚΟ
ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ
ΤΕΙ
*ΣΔΟ *ΣΤΕΦ *ΣΕΥΠ

ΠΑΤΡΑ
ΤΕΙ
*ΣΔΟ *ΣΕΥΠ *ΣΤΕ

ΖΑΚΥΝΘΟΣ
ΤΕΙ

ΜΟΥΔΑΝΙΑ
ΤΕΙ-Στηρίζουμε "Φοιτητική Αλληλεγγύη"

Οι φοιτητές μαυρίζουν την ΔΑΠ

Με τις φοιτητικές και σπουδαστικές εκλογές της 9ης Μάη, οι φοιτητές των καταλήψεων έχουν την μοναδική ευκαιρία να χαρίσουν στο κίνημά τους μία ακόμα μεγάλη νίκη. Να εξασφαλίσουν ότι η ΔΑΠ, η παράταξη της κυβέρνησης μέσα στα Πανεπιστήμια, θα έχει την ίδια τύχη με την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος και τον νέο νόμο πλαίσιο. Στα σκουπίδια!

Αυτό το νόημα έχουν πρώτα απ'όλα οι φετινές εκλογές. Η ΔΑΠ είναι η παράταξη της δεξιάς, της Γιαννάκου, του Πολύδωρα, του Βουλγαράκη και του Καραμανλή, που στήριξε και στηρίζει όλες τις νεοφιλελεύθερες επιθέσεις στην Εκπαίδευση, που εκπροσωπεί συνολικά την κυβερνητική πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, των περικοπών και της ανεργίας. Η παράταξη που τα προηγούμενα χρόνια προσπαθούσε να πείσει ότι οι ιδέες της, οι ιδέες της αγοράς και της πολεμοκαπηλείας, είναι κυρίαρχες στους φοιτητικούς χώρους.

Τον τελευταίο χρόνο, όμως, είναι και η παράταξη που δεν τολμούσε να πατήσει το πόδι της μέσα στις σχολές. Οσες προσπάθειες κι αν έκανε για να συκοφαντήσει και να σπάσει τις καταλήψεις με τραμπουκισμούς και "τρενάκια" μπράβων, όλες συντρίφτηκαν κάτω από τη δύναμη του κινήματος. Ενα χρόνο τώρα οι καταλήψεις κατάφεραν να σπάσουν το απολίτικο στυλάκι της, να την ξεγυμνώσουν ιδεολογικά, να την απομονώσουν πολιτικά και τελικά να την διώξουν από τα αμφιθέατρα και τις γενικές συνελεύσεις. Τώρα είναι η ευκαιρία να μην ξαναγυρίσει ποτέ πια.

Μαυρίζοντας τη ΔΑΠ, οι φοιτητές των καταλήψεων συνεχίζουν τη σύγκρουση με τους υπουργούς της βίας και όλη την κυβέρνηση Καραμανλή. Εξαφανίζοντας τη φωνή της μέσα στα Πανεπιστήμια, στέλνουν το μήνυμα ότι οι καταλήψεις και οι διαδηλώσεις θα εξακολουθήσουν να είναι ο μεγαλύτερος εφιάλτης της ΝΔ. Οτι ο νόμος πλαίσιο δε θα εφαρμοστεί, ότι η παιδεία θα παραμείνει δημόσια και δωρεάν, ότι σε κάθε επίθεσή της η κυβέρνηση έχει έναν εχθρό που δεν μπορεί να νικήσει όπως δεν μπόρεσε ένα χρόνο τώρα.

Για όλους αυτούς τους λόγους χρειάζεται φέτος οι φοιτητές των καταλήψεων να συμμετέχουν μαζικά στις φοιτητικές εκλογές. Είναι η στιγμή να εξαφανίσουν οριστικά την παράταξη του νεοφιλελευθερισμού από τις σχολές και να τις μετατρέψουν σε κέντρα αγώνα και αντίστασης.

Νικητής των φετινών εκλογών χρειάζεται να βγει η Αριστερά και συγκεκριμένα το πιο ριζοσπαστικό κομμάτι της. Αυτό που στήριξε αταλάντευτα τις καταλήψεις, οργάνωσε τις διαδηλώσεις και τα Συντονιστικά, έκανε κρίσιμες επιλογές για το προχώρημα και τη νίκη του κινήματος. Οι ιδέες και η δράση αυτής της αριστεράς ήταν κυρίαρχα ένα χρόνο τώρα στις σχολές και τους χιλιάδες φοιτητές των καταλήψεων που έδωσαν τη μάχη. Χρειάζεται όχι απλά να καταγραφούν στις εκλογές αλλά να γίνουν όργανο για τη συνέχεια.

Η Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ Φοιτητών είναι η παράταξη της ριζοσπαστικής αριστεράς που την τελευταία χρονιά ανέδειξε όσο κανείς άλλος την μάχη ενάντια στην κυβέρνηση Καραμανλή και των εκπροσώπων της στα Πανεπιστήμια. Δεν είναι τυχαίο που στο Ρέθυμνο μπαίνει στο στόχαστρο της ΔΑΠ. Επέμεινε από την πρώτη στιγμή ότι ο αγώνας για να πέσει η κυβέρνηση είναι αγώνας ενάντια στο σύστημα του κέρδους και του πολέμου. Ο καλύτερος τρόπος για να μαυρίσουν οι φοιτητές των καταλήψεων τη ΔΑΠ, είναι να χρησιμοποιήσουν τα ψηφοδέλτια της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ. Αποτελούν εγγύηση ότι οι αγώνες θα συνεχιστούν νικηφόρα.

και συμμετέχουν στην Πανεργατική

Σε πανεργατικό παμφοιτητικό ξεσηκωμό ενάντια στην κυβέρνηση Καραμανλή μπορεί να μετατραπεί η γενική απεργία της 15ης Μάη. Αμέσως μετά τις φοιτητικές εκλογές, οι φοιτητές χρειάζεται να οργανώσουν ένα νέο γύρο γενικών συνελεύσεων πανελλαδικά και να πάρουν αποφάσεις συμμετοχής στις συγκεντρώσεις των συνδικάτων στις 15 Μάη.

Η συμμετοχή των φοιτητών στην Πανεργατική θα δώσει ζωντάνια και αυτοπεποίθηση στους εργαζόμενους να συνεχίσουν ενάντια στην κυβέρνηση των σκανδάλων και των ιδιωτικοποιήσεων. Ηδη με τις νικηφόρες καταλήψεις και τις διαδηλώσεις τους την τελευταία χρονιά έχουν γίνει πηγή έμπνευσης για όλους. Με την παρουσία τους θα δώσουν τη σκυτάλη του αγώνα στους εργαζόμενους ανοίγοντας την προοπτική να απαλλαγούμε μια και καλή από την κυβέρνηση Καραμανλή και τις νεοφιλελεύθερες επιθέσεις της.

"Η επιτυχία της πανεργατικής απεργίας στις 15 Μάη θα είναι στο κέντρο της προπαγάνδας μας την ημέρα των φοιτητικών εκλογών", μας λέει ο **Δημήτρης Κουτσούρης** από την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ στο Πάντειο, *"Θα υποδεχόμαστε τους φοιτητές με το σύνθημα 'κάτω οι κλέφτες' αναδεικνύοντας έτσι τη συνέχεια του φοιτητικού κινήματος που είναι να ενώσει την οργή του για την κυβέρνηση Καραμανλή με την οργή της εργατικής τάξης για τη ληστεία των ταμείων.*

Η προσπάθειά μας είναι να καλεστεί γενική συνέλευση τη Δευτέρα 14 Μάη, ώστε μαζικά οι φοιτητές να αποφασίσουν ότι ο Σύλλογός μας θα συμμετέχει στην πανεργατική συγκέντρωση των συνδικάτων στις 15 Μάη. Οχι διασπασμένοι όπως την Πρωτομαγιά ή χωριστά από τους εργαζόμενους αλλά μαζί τους στην κοινή μάχη ενάντια στον Καραμανλή. Οι περισσότερες αριστερές παρατάξεις αντιμετωπίζουν την πρότασή μας για συνέλευση τη Δευτέρα αδύνατη λόγω των φοιτητικών εκλογών, αλλά θα επιμείνουμε. Αν όλοι βγούμε με τον κοινό αυτό προσανατολισμό στις 9 Μάη και τις επόμενες μέρες, είναι σίγουρο ότι θα το πετύχουμε".

Η συμμετοχή των φοιτητών στην Πανεργατική Απεργία στις 15 Μάη έχει μεγάλη σημασία και για το μέτωπο της Παιδείας. Τις τρεις επόμενες μέρες, 16-18 Μάη, η Γιαννάκου θα βρεθεί στη Σύνοδο των υπουργών Παιδείας της ΕΕ που θα γίνει στο Λονδίνο. Η πρόθεσή της είναι να δώσει δεσμεύσεις ότι οι μεταρρυθμίσεις στην Ανώτατη Εκπαίδευση θα προχωρήσουν.

"Η πρότασή μας είναι να γίνει γενική συνέλευση τη Δευτέρα 14 Μάη για να αποφασίσουμε τη συμμετοχή μας στην Πανεργατική. Αυτό θα οργανώσουμε τόσο την ημέρα των φοιτητικών εκλογών όσο και τις επόμενες", μας λέει η **Δήμητρα Περίσσιου** από την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ Φιλοσοφικής, *"Δεν είναι άλλη μια διαδήλωση. Εχει διπλή σημασία γιατί αφορά τόσο συνολικά τη μάχη ενάντια στις κυβερνητικές επιθέσεις, όσο και τη μάχη ενάντια στο ξεπούλημα της Εκπαίδευσης.*

Με τη συμμετοχή μας στην Πανεργατική, στο ταξίδι της για το Λονδίνο η Γιαννάκου θα έχει μπροστά της το φάντασμα του κινήματος των καταλήψεων που ανέτρεψαν όλες τις προσπάθειες για ιδιωτικοποίηση των Πανεπιστημίων. Δε μπορούμε να την αφήσουμε μετά από ένα τέτοιο κίνημα, στο οποίο η συντριπτική πλειοψηφία των φοιτητών έδειξε την αντίθεσή της με τις επιλογές της, να συνεχίζει. Πρέπει και μπορούμε να την σταματήσουμε, να την παραιτήσουμε όπως τον Τσιτουρίδη".

Λένα Βερδέ

18-19 ΜΑΗ ΑΣΟΕΕ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2007

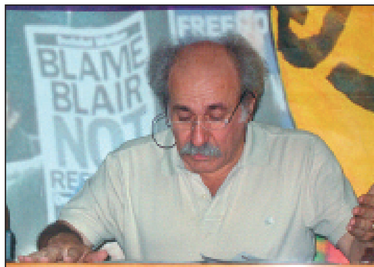
ΙΣΤΟΡΙΑ

Ο Δημήτρης Λιβιεράτος, ιστορικός του εργατικού κινήματος, μιλάει για την "Ιστορική αλήθεια και τα σχολικά βιβλία" Κυριακή 20/5, 5μμ, Αιθουσα Α22

ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ

Ο Ευτύχης Μπιτσάκης, μιλάει για την "Διαλεχτική" Κυριακή 20/5, 12μεσ, Αίθουσα Α21

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Ο Προκόπης Παπαστρατής, καθηγητής Παντείου, μιλάει για την "Αντίσταση & το κίνημα στην Μ.Ανατολή" Σάββατο 19/5, 12μεσ, Αίθουσα Α23

Ο Μιχάλης Λυμπεράτος, συγγραφέας, θα μιλήσει για τον "Εμφύλιο πόλεμο" Σάββατο 19/5, 5μμ, Αίθουσα Α22

ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ

Ο Αλέξανδρος Χρύσης, συγγραφέας του βιβλίου "Ο Μαρξ στον κήπο του Επίκουρου", μιλάει για τον "Μαρξισμό & Αλλοτρίωση" Σάββατο 19/5, 12μεσ, Αιθουσα Α22

ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

Ο Φάνης Πάκος, καθηγητής στο Πάντειο, μιλάει για τον "Μαρξ και το κέρδος" την Παρασκευή 18/5, 3μμ, Αίθουσα Α21

ΟΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΑΚΟΙ ΤΗΣ Μ.ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΑΘΗΝΑ

Ο Αλί Φαγιάντ, από το ΠΓ της Χεζμπολάχ, η Ουεσάμ ελ Χαντίντι, Αιγύπτια ακτιβίστρια, ο Π.Κωνσταντίνου συντονιστής της Πρ.ΓΕΝΟΒΑ και ο Γιάννης Σηφακάκης συντονιστής της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο, φέρνουν την "Σύνοδο του Καΐρου στην Αθήνα" Παρασκευή 18/5, 7.30μμ, Αμφιθέατρο Δεριγνύ

Η ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

Μπορεί η Ριζοσπαστική Αριστερά να δώσει την μάχη των εκλογών; Πάνος Γκαργκάνας, Αντώνης Δραγανίγος, Κώστας Παπαδάκης, Δημήτρης Σαραφιανός, Σταύρος Σακελλαρόπουλος ανοίγουν την συζήτηση το Σάββατο 19 Μάη, 7.30μμ

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΕ ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΑΙ ΔΥΣΗ

Βενεζουέλα, Ιταλία, Λίβανος, Ελλάδα

Την Κυριακή 20 Μάη, στις 7.30μμ το τριήμερο του Μαρξισμού κλείνει με την συζήτηση "Το κίνημα σε Ανατολή και Δύση" με ομιλητές τον Φραντσέσκο Αντονίνι από την Sinistra Critica της Ιταλίας, τον Στάλιν Πέρεζ από τα συνδικάτα της Βενεζουέλας, την Μαρία Στύλλου από το ΣΕΚ και τον Αλί Φαγιάντ από την Βηρυτό.

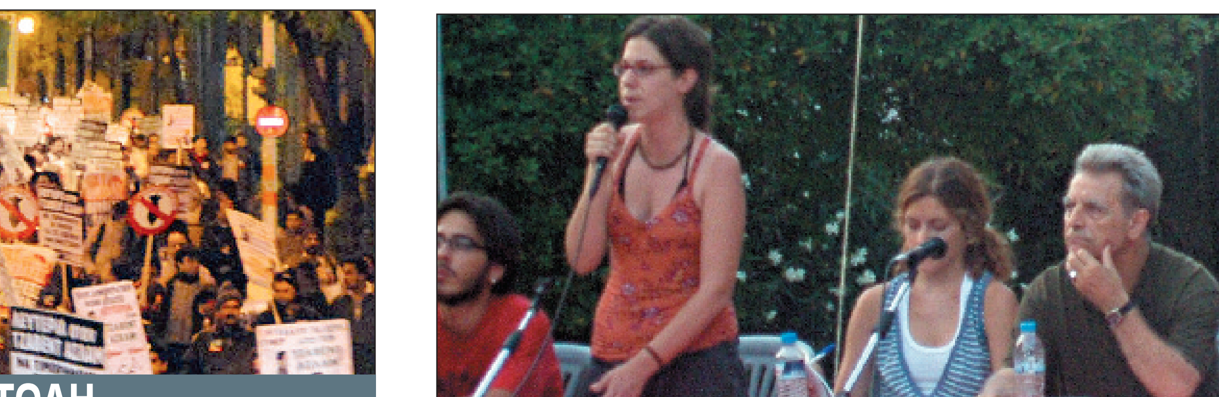
40 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΟΥΝΤΑ

Για τα "40 χρόνια από την Χούντα" θα μιλήσουν οι Στέφανος Λιναίος, ηθοποιός και η Μαρία Στύλου απ'το ΣΕΚ το Σάββατο 19/5, 5μμ, Αίθουσα Α21

ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Οι δικηγόροι Κώστας Διάκος και Δημήτρης Σαραφιανός μαζί με τον δημοσιογράφο Παύλο Νεράντζη, τον Πέτρο Κωνσταντίνου και τον πρόεδρο της Πακιστανικής Κοινότητας Τζαβέντ Ασλάμ συζητούν για την απειλή στις δημοκρατικές ελευθερίες Σάββατο 19/5 12μεσ Αίθουσα Α21

ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

Ο πρόεδρος της ΠΟΣΔΕΠ Λάζαρος Απέκης και φοιτητές και φοιτήτριες από την ΕΑΑΚ και την ΓΕΝΟΒΑ συζητούν για το κίνημα μετά τις καταλήψεις, Παρασκευή 18/5 5μμ

20 χρόνια από τον πρώτο Μαρξισμό. Χιλιάδες σύντροφοι και συντρόφισες πέρασαν από τις συζητήσεις του. Ολων των ηλικιών και των δραστηριοτήτων. Η πείρα μας δείχνει ότι οι σπόροι καρπίζουν. Το δέντρο του Μαρξισμού ανθίζει πάλι δυνατότερο με πολλούς κλάδους και καρπούς.

Ολων των ειδών οι συζητήσεις. Κοινωνικές, οικονομικές, ιστορίας, άμεση πολιτική, θεωρία και πολλά άλλα θέματα κάθε φορά. Η μορφωτική αξία του θεσμού του Μαρξισμού δεν έχει ακόμα αποτυπωθεί, ούτε αξιολογηθεί πλήρως. Αύριο θα φανεί στα μεγάλα κοινωνικά γεγονότα που έρχονται.

Οταν οι πρωτοπόρες δυνάμεις της κοινωνίας θα αλλάζουν τις συνθήκες ζωής αυτής και της περιόδου. Τότε θα μετριούνται και θα αξιολογούνται οι μαχητές και οι μαχήτριες που πέρασαν από τον Μαρξισμό. Εστω και μια φορά. Το πνεύμα αυτό της σύντονης μελέτης με ζωντανές δημοκρατικές συζητήσεις. Της εκπαίδευσης να ακούς τον άλλο. Ετσι εκπαιδεύονται αυτοί που έχουν παρακολουθήσει τον Μαρξισμό έστω για μια φορά.

Για εικοστή φορά φέτος. Και βέβαια όχι η τελευταία. Από την επιτυχία της διοργάνωσης φαίνεται ότι είναι αναγκαία η επέκταση, νομίζω, σε χρόνο και χώρο.

Συγκεντρώσεις, συζητήσεις, αναλύσεις σαν του Μαρξισμού σε άλλες περιοχές της χώρας. Οπου το απαιτεί η ανάγκη αυτών που μάχονται για την αλλαγή του καπιταλιστικού καθεστώτος και το πέρασμα στο Σοσιαλισμό.

Δημήτρης Λιβιεράτος

Πέρσι παρακολούθησα για πρώτη φορά το τριήμερο του Μαρξισμού. Σίγουρα οι ιδέες του Μαρξ είναι αυτό που θα λέγαμε διαχρονικές αλλά αυτό που μου έκανε πολύ καλή εντύπωση ήταν οι πολύ καλές αναλύσεις που έγιναν στο τριήμερο για μια σειρά ζητήματα που έχουν να κάνουν με τις ιδέες του μαρξισμού, ιστορικά γεγονότα κλπ, που βοηθάνε το κόσμο που έχει ακούσει κάποια πράγματα γι' αυτά αλλά δεν ξέρει λεπτομέρειες να εμβαθύνει και να δει τι σχέση έχουν με τη ζωή του, τις εμπειρίες και τους αγώνες του. Ο Μσρξισμός είναι μια διαδικασία έκφρασης και συζήτησης απόψεων και εμπειριών.

Ο καπιταλισμός είναι ένα σύστημα που βάζει πάνω από όλα τον ανταγωνισμό για τα κέρδη. Και αυτό έχει επιπτώσεις από τη καθημερινή μας ζωή και τις σχέσεις μας, μέχρι τον πόλεμο και την κλιματική αλλαγή. Γι' αυτό για μένα έχει μεγάλη σημασία η συζήτηση στο τριήμερο, γιατί δείχνει τους δρόμους να φτάσουμε στο Σοσιαλισμό μια κοινωνία που κυριαρχεί η αλληλεγγύη, όχι ο ανταγωνισμός.

Βλέπουμε τι γίνεται με τα ασφαλιστικά ταμεία. Τα λεηλάτησαν, έκαναν τζόγο με τα αποθεματικά των ταμείων μας και τώ - ρα λένε να πληρώσουν οι εργαζόμενοι. Στις 15 Μάη θα απεργήσουμε, και μεις οι τραπεζοϋπάλληλοι, απαιτώντας «φέρτε πίσω τα κλεμένα» και «κάτω οι κλέφτες». Πιστεύω ότι το τριήμερο του Μαρξισμού θα είναι η καλύτερη συνέχεια.

Κώστας Λύτρας,
εργαζόμενος στην Εθνική Τράπεζα

Το τριήμερο του «Μαρξισμού» είναι αρκετά ενδιαφέρον γιατί καταρχήν έχει μια μεγάλη ποικιλία θεμάτων δεν είναι μονόπλευρο. Υπάρχουν νέες ιδέες που οι νέοι άνθρωποι μπορούν να τις συζητήσουν ο καθένας μπορεί να συμβάλει στο διάλογο που θα αναπτυχθεί με τις απόψεις του –δεν είναι ξερές ομιλίες από τα πάνω- και σε αυτό συμβάλει κι η ποικιλία των ανθρώπων που συμμετέχουν σε αυτές τις συζητήσεις.

Πιστεύω ότι σίγουρα οι συζητήσεις του τριημέρου είναι μια καλή συνέχεια από το κίνημα των καταλήψεων. Πολλά πράγματα άλλαξαν μέσα από τις καταλήψεις και σε ιδεολογικό και σε πρακτικό επίπεδο, γεννήθηκαν νέες ιδέες για το πώς μπορούμε να ενωθούμε στους αγώνες μας με τα υπόλοιπα κομμάτια της κοινωνίας, να βρούμε σαν φοιτητές τρόπους συννενόησης με όλο αυτόν τον κόσμο. Αυτό θα συζητήσουμε και στον «Μαρξισμό».

Στη σχολή μου έχουμε βάλει αφίσες, πανό που προπαγανδίζουν το τριήμερο, μοιράζουμε το ωρολόγιο πρόγραμμα και πολλοί δείχνουν ενδιαφέρον όχι μόνο γενικά αλλά και για συγκεκριμένα θέματα και συζητήσεις.

Αννα Γεωργούλη,
φοιτήτρια Παντείου

Είχα την χαρά να συμμετέχω σαν ομιλητής και παλιότερα στις εκδηλώσεις του "Μαρξισμού", σε μια συζήτηση για τους αγώνες του εργατικού κινήματος. Η συμμετοχή νέων κυρίως ανθρώπων και η ζωντάνια της συζήτησης με είχαν εντυπωσιάσει. Συνεπώς, δεν μπορώ παρά να χαιρετίσω την προσπάθεια που συνεχίζεται όλα αυτά τα χρόνια με συνέπεια από τους συντρόφους της Εργατικής Αλληλεγγύης.

Σήμερα η ανάγκη για συζητήσεις και ξεκαθαρίσματα που βοηθάνε το κίνημα και τους εργαζόμενους να συνεχίσουν να δίνουν τις μάχες τους είναι ακόμα μεγαλύτερη. Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης και των πολεμικών συγκρούσεων, χρειαζόμαστε όσο ποτέ το δικό μας όραμα και τις δικές μας ιδέες για να κάνουμε τον κόσμο καλύτερο.

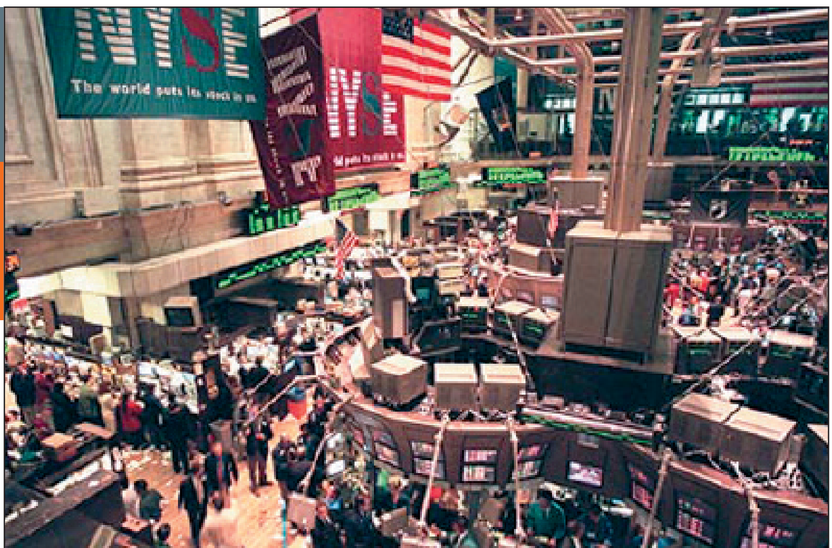
Εξάλλου η Ομοσπονδία μας πάντοτε προσπαθούσε να συμμετέχει σε όλα τα μεγάλα μέτωπα που ανοίγουν, όπως για παράδειγμα αυτό του πολέμου. Οι συνάδελφοί μας στο Ιράκ παλεύουν κάτω από τις πιο αντίξοες συνθήκες, μιας φρικτής αμερικανοβρετανικής κατοχής, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των πετρελαίων. Ο αγώνας μας είναι κοινός, ο εχθρός μας είναι κοινός.

Συζητήσεις και εκδηλώσεις που μας βοηθάνε να ξεκαθαρίζουμε και να προχωράμε πιο δυνατοί, όπως το τριήμερο του "Μαρξισμού" που οργανώνετε, είναι πάντα ευπρόσδεκτες. Γι αυτό και σαν Ομοσπονδία θα το στηρίξουμε. Καλή επιτυχία!

Νίκος Ορφανός, *Πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εργαζομένων στα Διϋλιστήρια και τις Χημικές Βιομηχανίες*

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΑ

Οι δημοσιογράφοι Μωυσής Λίτσης από την Ελευθεροτυπία και Κώστας Σαρρής από την Ημερησία, ανοίγουν την συζήτηση για τα σκάνδαλα και το σύστημα, Κυριακή 20 Μάη, 5μμ, Αίθουσα Α24.

ΕΧΕΙ "ΝΕΟ" ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟ ΠΑΣΟΚ;

Ο Πάνος Γκαργκάνας από την Εργατική Αλληλεγγύη και ο Παντελής Οικονόμου από τους Ελληνες Σοσιαλιστές (μέλος του εθνικού συμβουλίου του ΠΑΣΟΚ) απαντούν σε αυτό το ερώτημα το Σάββατο 19 Μάη στις 3μμ, Αίθουσα Α21

ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ

Την Κυριακή 20 Μάη στις 3μμ στην Αίθουσα Α21 η Μαρία Στύλλου ανοίγει την συζήτηση για τον Ιμπεριαλισμό μετά την ήττα του Μπους

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟ

σκηνοθέτη της ταινίας "Ελλάς, Ελλήνων, Χριστιανών"

Ποιο είναι το περιεχόμενο της ταινίας;

Η ταινία ξεκινά με το σήμερα εκείνης της εποχής. Με τις παράτες της χούντας, όπως την μεγάλη παράτα στο Καλλιμάρμαρο με την πολεμική αρετή των ελλήνων που συνέτριψαν τον κομμουνισμό. Ολο το θέατρο που παρελαύνει εκεί, από την αρχαιότητα, ο Μαραθώνας, η Σαλαμίνα, οι Βαλκανικοί, ο Δεύτερος Παγκόσμιος, οι συμμορίτες κλπ και επιτέλους η 21η Απριλίου που ήρθε και έσωσε την Ελλάδα.

Αμέσως μετά κάνει ένα φλας μπακ και γυρίζει στο τέλος του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου, όπου γίνεται η αναφορά της αντίστασης με επικεφαλής τους κομμουνιστές ενάντια στους Γερμανούς και τους Ιταλούς. Τελειώνει ο πόλεμος, δημιουργείται μία κυβέρνηση "εθνικής ενότητας", ο κόσμος υποδέχεται τους Αγγλους σαν απελευθερωτές. Γίνονται τα γεγονότα στο Σύνταγμα, έρχεται ο Τσώρτσιλ στην Ελλάδα όπου τους μαχητές της ελευθερίας όπως τους έλεγε πριν λίγο διάστημα, τώρα τους αποκαλεί τρομοκράτες και εγκληματίες.

Ακολουθεί η δολοφονία του Λαμπράκη, όλη η περίοδος εκείνη όπου ξεσηκώνεται ο κόσμος και αμφισβητεί τις ηγεσίες του. Εχουμε δηλαδή τα Ιουλιανά, όπου γύρω στις 70 μέρες ο κόσμος είναι έξω, απαιτεί την αλλαγή του πολιτεύματος και βάζει ερωτηματικά τι γίνεται με το Παλάτι. Οι υπουργοί το παίζουν νομιμότητα, είναι να γίνουν εκλογές το Μάη του '67, πέφτει πάνω τους η χούντα και εδώ ξαναγυρίζουμε στο παρόν όπου ο Πατακός λέει διάφορα. Εκεί κάνουμε μια μικρή ανάλυση τι ήταν, κατά τη γνώμη μας, η χούντα. Οτι ήρθε ουσιαστικά να τακτοποιήσει διάφορα πράγματα πάνω στο θέμα της ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού, με τη φίμωση βέβαια των σωματείων και του εργατικού κινήματος, με εξορίες και φυλακές.

Μετά κάνει μια μικρή αναφορά στην πόλη όπου ο κόσμος προσπαθεί να ζήσει, βάζουμε λίγο μέσα την τηλεόραση, το ποδόσφαιρο που το αφήνουν ελεύθερο ενώ τις διαδηλώσεις ούτε κατά διάνοια. Μετά πάμε λίγο στην ύπαιθρο. Επίσης πιάνουμε το σχολείο και τον ελληνοχριστιανικό πολιτισμό και πάμε στην εκκλησία. Τήνος, θαύματα, γονυπετείς..., τα οποία υπάρχουν βέβαια και τώρα αλλά σε εκείνη την εποχή τους δίναμε και μια άλλη διάσταση. Και η ταινία κλείνει με ένα ερώτημα αν το αύριο θα είναι όπως χτες. Υπάρχει η μουσική κάλυψη από τραγούδια του Θεοδωράκη που ντύνουν τις περιόδους ανάλογα έτσι όπως έχουν γραφτεί οι μουσικές.

Πώς έγιναν τα γυρίσματα Υπήρχαν δυσκολίες;

Η ταινία γυρίστηκε το '70-'71. Η φιέστα στο Καλλιμάρμαρο έγινε τον Αύγουστο του '71. Κατεβήκαμε τρία άτομα -εγώ ήμουν στην Αγγλία για σπουδές κινηματογράφου- και κάναμε τα γυρίσματα με τον Αγγλο φίλο και συμφοιτητή που είχε την κάμερα. Ο συμφοιτητής μου ήταν αρκετά θρασύς, κι επειδή ήταν και Αγγλος, μίλαγε σε όλους. Πήδηξε κάτω στη αρένα και τράβηξε ωραίες σκηνές από πολύ κοντά. Ηταν γιορτή γι'αυτούς και μάλλον τους κολάκευε όλο αυτό, να δείχνουμε και στους ξένους τι είμαστε.

Ετσι δεν είχαμε προβλήματα. Αλλωστε δεν είχαμε να πάρουμε καμία συνέντευξη στην Ελλάδα, όλα τα είχαμε βρει στο BBC και το ITN, τα αγοράσαμε δηλαδή και τις σκηνές των πολιτικών και την περίοδο του εμφυλίου και τη μάχη της Αθήνας. Τα είχαν όλα όπως τα είχε κι εδώ το υπουργείο Τύπου και Πληροφοριών. Ετσι μπορείς να δεις τώρα στα επετειακά αφιερώματα στη τηλεόραση τις ίδιες σκηνές που έχουμε κι εμείς στην ταινία. Αλλά τότε δεν μπορούσες να τις δεις πουθενά.

Μαραθώνιος ήταν η ολοκλήρωση της ταινίας. Εγώ είχα βρει λίγα χρήματα που είχαν φτάσει για να αγοράσουμε το φιλμ, να κατεβούμε στην Ελλάδα τον ένα ενάμιση μήνα που μείναμε, να βγάλουμε το φιλμ, να το εκτυπώσουμε και να τυπώσουμε και την πρώτη κόπια. Ταλαιπωρηθήκαμε για κάποιους μήνες, μέχρι που βρήκαμε μια μικρή εταιρία παραγωγής που ειδικευόταν σε ντοκιμαντέρ τέτοιου τύπου -είχαν κάνει για την Μοζαμβίκη, για την Αγκόλα την εποχή με τα απελευθερωτικά κινήματα- κι έτσι μας κάλυψε όλα τα έξοδα, τα εργαστήρια για να μπορεί να ολοκληρωθεί και να έχουμε την πρώτη κόπια στα χέρια μας. Αφού υπογράψαμε και δεκαετές συμβόλαιο, γιατί αυτό που μας ενδιέφερε ήταν να τελειώσει το ντοκιμαντέρ.

Πώς αποφασίσατε να γυρίσετε την ταινία;

Βγήκα από την Ελλάδα το '69. Ξεκίνησα το '70 να σπουδάζω κι ένιωσα την ανάγκη κάτι να κάνω. Σκέφτηκα ότι, αφού ξέρω να κάνω ταινίες, θα κάνω αυτό. Το ένιωσα σαν μια υποχρέωση να καταγράψω κάτι που συμβαίνει και ενοχλεί. Οι περισσότεροι συνεργάτες μου ήταν από την σχολή. Συνεργαστήκαμε επίσης με κάποιους δασκάλους μας, πηγαίναμε στα δικά τους εργαστήρια και κάναμε μοντάζ. Ηταν μια χειροτεχνία, που τη χρειαζόμασταν κι εμείς σαν κινηματογραφιστές.

Ηταν διπλό το κέρδος κι επειδή υπήρχε το κίνητρο να πούμε πράγματα, αυτό ήταν μια κινητήρια δύναμη για να αφιερώνουμε ατέλειωτες ώρες. Κάναμε πέντε μέρες μοντάζ και πηγαίναμε την έκτη, το ξηλώναμε όλο και ξαναρχίζαμε από την αρχή. Κάτι που μου φαίνεται απίστευτο τώρα. Αν με βάλεις να ξαναμοντάρω ένα πράγμα και διαφημιστικό να είναι 30 δευτερολέπτων μπορώ να πάθω νευρικό κλονισμό. Εκεί δεν καταλαβαίναμε τίποτα, τα δίναμε όλα. Πηγαίναμε το πρωί και φεύγαμε τα μεσάνυχτα.

Ηταν ένα ταξίδι ολόκληρο μέσα στην ελληνική ιστορία. Δεν είχαμε δει ποτέ ούτε καν φωτογραφίες της περιόδου. Αν έψαχνες σε παλιές εφημερίδες, θα έβρισκες μόνο περί κομμουνιστοσυμμοριτών κλπ. Ούτε καν αυτά που έλεγε ο Τσώρτσιλ για μαχητές της ελευθερίας δεν υπήρχαν. Που να βγουν αυτά τα πράγματα! Αυτό που λείπει από την ταινία είναι η περίοδος του '57-'58. Δεν μπορούσαμε να βρούμε υλικό. Τώρα μας φαίνεται πολύ απλό, αλλά τότε και στην Αγγλία ειδικά, ήταν πολύ δύσκολο.

Ολη η ταινία ήταν για μένα ένα μεγάλο πολιτικό ταξίδι. Μέσα από αυτό το ντοκιμαντέρ ωρίμασα πολιτικά, γιατί δε μου έφταναν οι δικαιολογίες ότι ο Παπαδόπουλος ήταν τρελός, ο Πατακός ήταν ανόητος, ο Μακαρέζος ή ο βασιλιάς κάτι άλλο. Ηθελα να δω την πραγματική ουσία και σιγά σιγά πέρασα στην αντίληψη της Τάσης μας για την περίοδο. Τα διαφορετικά μοντάζ που έκανα τότε, αν ήταν δυνατόν να τα είχα κρατήσει, θα έδειχναν και την πρόοδο της πολιτικής μου ωρίμανσης.

Πότε έγινε η πρώτη προβολή;

Η ταινία πρωτοπαίχτηκε στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο του Λονδίνου. Δεν παραβρέθηκα τότε αλλά απ'ότι έμαθα ήταν μια πολύ επεισοδιακή προβολή. Την είχε διοργανώσει ο Σύλλογος Ελλήνων Φοιτητών του Λονδίνου.Μετά η εταιρία παραγωγής το έστειλε στη Γερμανία και αλλού, περισσότερο όμως άρχισε να λειτουργεί σε συλλόγους. Το ίδιο κι εδώ, όταν γυρίσαμε το '74-'75 που είχαν και φουντώσει οι πολιτιστικοί σύλλογοι, παίχτηκε πάρα πολύ σε όλη την Ελλάδα. Με κάποιες δυσκολίες βέβαια γιατί σε κάποια χωριά η χωροφυλακή ήταν ακόμα πολύ άγρια. Κάποιες φορές φυγαδεύανε την κόπια οι δικοί μας. Ακόμα και στην πόλη τα πράγματα ήταν σκληρά, αλλά παίχτηκε κατά κόρον. Την έχουν δει εκατοντάδες άνθρωποι κι αυτό ήταν το κέρδος αυτής της ιστορίας.

Επίσημα τώρα εδώ στην Ελλάδα, στο πρώτο φεστιβάλ της Μεταπολίτευσης παίχτηκε στο ελληνικό τμήμα στη Θεσσαλονίκη μαζί με άλλες ταινίες που δεν μπορούσαν να παιχτούν την περίοδο της χούντας. Κι επίσης είχε επιλεγεί να διαγωνιστεί στο διεθνές φεστιβάλ που θα γινόταν τη βδομάδα μετά το ελληνικό. Ερχεται όμως τη δεύτερη βδομάδα η εντολή ότι το συγκεκριμένο ντοκυμαντέρ δε μπορεί να διαγωνιστεί με τη δικαιολογία ότι είναι πάνω από δύο χρόνων. Τότε ήταν πρόεδρος ο Ζυλ Ντασέν, ο οποίος λέει το σταματάμε το φεστιβάλ. Γράφουν και μία επιστολή διαμαρτυρίας. Κι έτσι έκλεισε η σεμνή τελετή στη μέση της εβδομάδας. Γιατί ουσιαστικά έβγαινε ότι το ντοκυμαντέρ πήγαινε για να βραβευθεί. Αυτή ήταν η επίσημη συμμετοχή του ντοκυμαντέρ, μία και καλή, άλλη δεν υπήρξε.

Ποια η αξία της ταινίας 40 χρόνια μετά;

Εάν μου έλεγαν τότε, ότι μετά από 40 χρόνια θα δείξεις αυτό το ντοκυμαντέρ και θα έχει καποια έννοια, δε θα το πίστευα. Πάντα έλεγα και έλπιζα να μη χρειαστεί ποτέ να δείχνεις τέτοια πράγματα, ότι τα πράγματα θα έχουν προχωρήσει, θα έχουν βελτιωθεί. Αλλά βλέπουμε ότι μάλλον χρειάζεται να ξαναθυμηθούμε αυτές τις καταστάσεις. Για να πιάσουμε πάλι το νήμα της πολιτικής ανάλυσης, για να δούμε πόσο επίκαιρο είναι το ντοκυμαντέρ όχι με την έννοια της χούντας αλλά πόσο ο καπιταλισμός χρησιμοποιεί τα ιδεολογικά του όπλα, το σχολείο, τα ΜΜΕ, τους καλλιτέχνες, την Εκκλησία, πάλι δηλαδή ανασυγκροτείται για να επιβάλει τις απόψεις του.

Ο Κώστας Χρονόπουλος θα παρουσιάσει την ταινία "Ελλάς, Ελλήνων, Χριστιανών" στο Μαρξισμό 1007 το Βράδυ του Σαββάτου 19/5

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο στην εκθεση ββλίου

Μέχρι τη Δευτέρα 14 Μάη θα λειτουργεί η 30η Εκθεση Βιβλίου στον πεζόδρομο της Διονυσίου Αεροπαγίτου. Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο βρίσκεται στο περίπτερο με το νούμερο 96.

"Οπως κάθε χρόνο η Εκθεση συγκεντρώνει το ενδιαφέρον πάρα πολύ κόσμου", μας λέει ο Θανάσης Καμπαγιάννης εργαζόμενος στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, "Από την μεριά μας υποδεχτήκαμε τους επισκέπτες με δύο νέες εκδόσεις. Με το βιβλίο για τη ζωή και το έργο του Αντόνιο Γκράμσι και την επανέκδοση του βιβλίου του Τρότσκι 'Προβλήματα της καθημερινής ζωής' τα οποία έχουν βρει και τη μεγαλύτερη ανταπόκριση. Αλλα βιβλία που κερδίζουν το ενδιαφέρον είναι η ιστορία των Ιουλιανών του '65 από τον Δημήτρη Λιβιεράτο, τα βιβλία της Ρόζας Λούξεμπουργκ, τα βιβλία για τον Τσε Γκεβάρα.

Το σημαντικό είναι ότι πολύς νέος κόσμος ψάχνει να διαβάσει ιστορικά βιβλία του κινήματος αλλά και αυτά των κλασσικών του Μαρξισμού. Το περίπτερό μας λειτουργεί και σαν κέντρο ενημέρωσης του τριημέρου Μαρξισμός 2007 που κάνει μεγάλη εντύπωση. Μέσα στις πρώτες 4 μέρες της Εκθεσης, οι πωλήσεις μας ξεπερνούν τα 600 ευρώ, δείχνοντας ότι οι ιδέες της σύγκρουσης με την κυβέρνηση Καραμανλή και το σύστημα που εκπροσωπεί κερδίζουν συνεχώς.

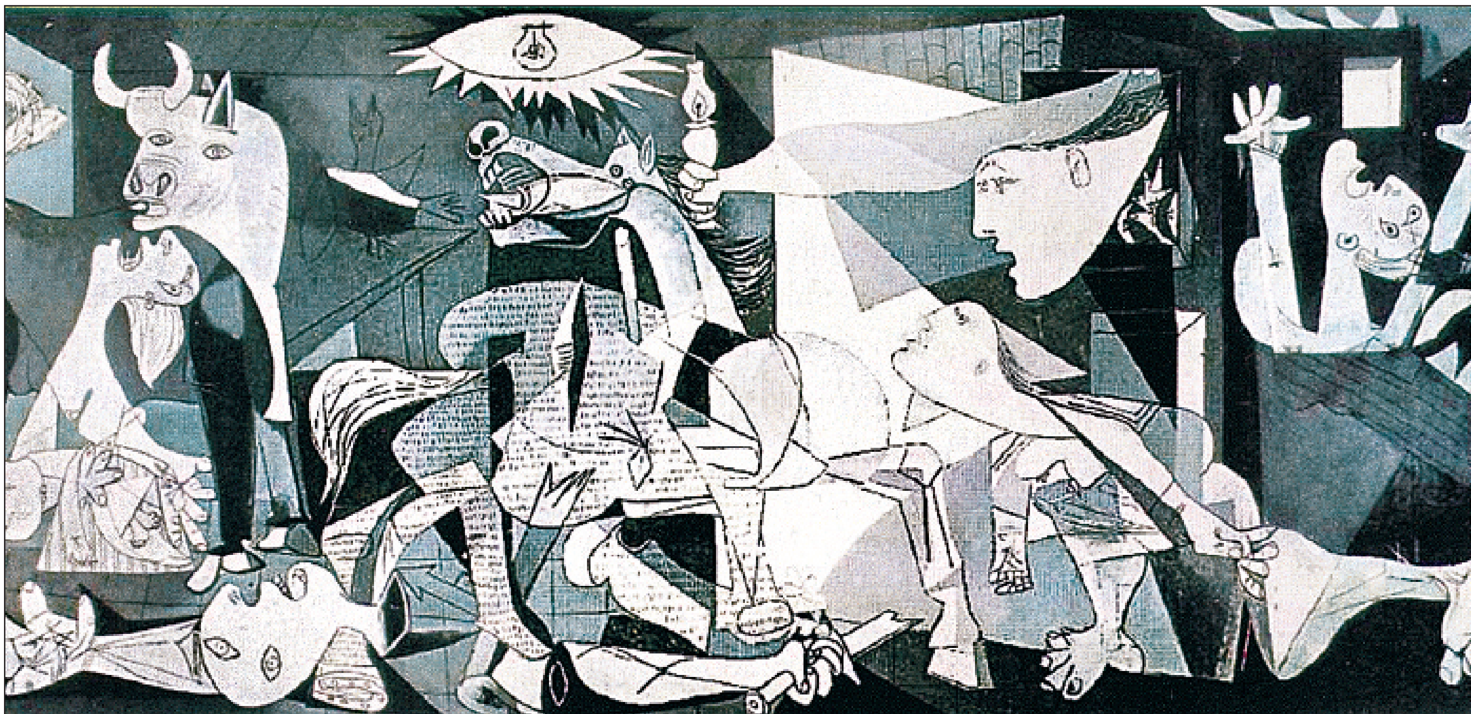
Αυτό φάνηκε άλλωστε και την πρώτη ημέρα της έκθεσης, Πέμπτη 4 Μάη, όταν ο υπουργός Πολιτισμού Βουλγαράκης ήρθε για να κάνει τα εγκαίνια. Συμβασιούχοι του ΥΠ.ΠΟ είχαν οργανώσει συγκέντρωση και μαζί με πολύ κόσμο γιουχάισαν τον υπουργό, σκεπάζοντας με τα συνθήματά τους και τα τραγούδια τους την ομιλία του. Οπως και πέρσι μια αντίστοιχη πρωτοβουλία της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο είχε εμποδίσει τον υπουργό των απαγωγών των Πακιστανών να παρευρεθεί στην Εκθεση, έτσι και τώρα δεν γλύτωσε από την οργή των συμβασιούχων και όλου του κόσμου. Οι δυσάρεστες εκπλήξεις όμως για τον Βουλγαράκη συνεχίστηκαν. Στο πέρασμά του από το Μαρξιστικό Βιλιοπωλείο, του προσφέραμε μπροστά στις κάμερες την παφλέτα που έχουμε εκδόσει ειδικά για τις απαγωγές, την προσωπική του συμμετοχή στο σκάνδαλο και την εμπλοκή συνολικά της κυβέρνησης Καραμανλή στο διεθνές παρακράτος του Μπους. Φανερά ενοχλημένος με ένα παγερό χαμόγελο αποχώρησε από το περίπτερό μας".

*Ωρες λειτουργίας: Καθημερινά 6μμ-10.30μμ
Παρασκευή, Σάββατο 6μμ-11μμ
Κυριακή 10πμ-2μμ και 6μμ-10.30μμ

ΓΚΟΥΕΡΝΙΚΑ και ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ 1937

Επανάσταση και αντεπανάσταση

Τις μέρες που πέρασαν συμπληρώθηκαν εβδομήντα χρόνια από δυο γεγονότα που σημάδεψαν τον 20ο αιώνα. Και τα δυο συνέβησαν στην Ισπανία ανάμεσα στις 26 Απρίλη και στις 5 Μάη του 1937. Το πρώτο ήταν η καταστροφή της Γκουέρνικα από τα βομβαρδιστικά του Χίτλερ. Η Γκουέρνικα ήταν η παλιά πρωτεύουσα της Χώρας των Βάσκων. Μέσα σε λίγες ώρες είχε ισοπεδωθεί και 1.600 κάτοικοί της είχαν βρει το θάνατο. Ηταν ένα έγκλημα που ώθησε τον Πικάσο να ξεκινήσει τον ομώνυμο πίνακα που διατηρεί όλη την επικαιρότητά του και σήμερα. Λίγες μέρες μετά, οι εργάτες της Βαρκελώνης έστηναν οδοφράγματα για να υπερασπίσουν τις κατακτήσεις τους απέναντι στην καταστολή της Δημοκρατικής κυβέρνησης. Η ήττα τους, στις «Μέρες του Μάη» σηματοδότησε την ήττα της ισπανικής επανάστασης.

Στις 17-19 Ιούλη του 1936, ο στρατός οργάνωσε πραξικόπημα ενάντια στην εκλεγμένη κυβέρνηση του «Λαϊκού Μετώπου». Επικεφαλής του πραξικοπήματος ήταν ο στρατηγός Φράνκο. Είχε την στήριξη της Εκκλησίας, των τσιφλικάδων και των καπιταλιστών. Το πραξικόπημα απέτυχε. Αντί οι φασίστες να καταλάβουν αιφνιδιαστικά την εξουσία, ξεκίνησαν μια εκστρατεία για να κατακτήσουν το μεγαλύτερο τμήμα της Ισπανίας που είχε παραμείνει υπό τον έλεγχο της δημοκρατικής κυβέρνησης.

Η κυβέρνηση του Λαϊκού Μετώπου –που είχε και την υποστήριξη του σταλινικού ΚΚ Ισπανίας- δεν έκανε τίποτα για να εμποδίσει τους φασίστες. Το βάρος της απόκρουσής τους το σήκωσαν οι εργάτες. Παλεύοντας ενάντια στο φασισμό, ξεκίνησαν μια μεγάλη κοινωνική επανάσταση.

Το εργατικό κίνημα της Ισπανίας κυριαρχούνταν όλες τις προηγούμενες δεκαετίες από δυο ρεύματα. Τους Σοσιαλιστές (PSOE) και την συνδικαλιστική ομοσπονδία τους UGT. Στην εποχή που μιλάμε, η πλειοψηφία του Κόμματος είχε κάνει μια θεαματική στροφή στ' αριστερά. Μιλούσε για την κοινωνική επανάσταση κι ο ηγέτης της, ο Λάργκο Καμπαλέρο ανακηρυσσόταν «ο Λένιν της Ισπανίας».

Το δεύτερο ρεύμα, το έκφραζε η αναρχοσυνδικαλιστική συνομοσπονδία η CNT. Ηταν το πιο μαχητικό ρεύμα στο εργατικό κίνημα. Πίστευε ότι οι εργάτες δεν χρειάζονται κόμματα και πολιτική, με τους αγώνες τους, που θα κορυφωθούν σε μια γενική απεργία, μπορούν να ανατρέψουν τον καπιταλισμό. Τα συνδικάτα θα ήταν η βάση της νέας κοινωνίας. Δίπλα και μέσα στην CNT δρούσε η FAI, (Αναρχική Ομοσπονδία Ιβηρικής). Η CNT είχε το 1936 περίπου 1.500.000 μέλη. Η «πρωτεύουσά» της, από τις αρχές του αιώνα, ήταν η Βαρκελώνη.

Σε όλη την Ισπανία οι εργάτες και οι αγρότες οπλίζονταν να παλέψουν τους φασίστες, έφτιαχναν «αντιφασιστικές επιτροπές» και καταλάμβαναν μεγάλα αγροκτήματα, εργοστάσια, υπηρεσίες και τα λειτουργούσαν υπό τον έλεγχό τους. Στη Καταλωνία και τη Βαρκελώνη αυτή η διαδικασία είχε φτάσει στο ανώτερο σημείο.

Ομως, το ζήτημα της εξουσίας δεν είχε λυθεί. Η Δημοκρατική κυβέρνηση εξακολουθούσε να λειτουργεί, επικεφαλής σε ότι είχε απομείνει από τον παλιό, μισητό, κρατικό μηχανισμό. Το ΚΚ Ισπανίας υποστήριζε ότι η κοινωνική επανάσταση δεν είναι στην ατζέντα. Προέχει ο πόλεμος για να συντριβεί ο Φράνκο. Ο Στάλιν εκείνη την περίοδο προσπαθούσε να στήσει μια συμμαχία με την Γαλλία και τη Βρετανία ενάντια στον Χίτλερ. Ηθελε να δείξει σε αυτές τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις ότι δεν ενθάρρυνε επαναστάσεις. Τελικά έπαιξε το ρόλο του δήμιου της επανάστασης.

Επιλογή

Στη Βαρκελώνη, οι ηγέτες της CNT βρέθηκαν στις 21 Ιούλη του 1936 μπροστά σε μια επιλογή: είχαν συντρίψει τους πραξικοπηματίες. Τα όπλα βρίσκονταν στα χέρια των εργατών και των οργανώσεών τους. Θα έπαιρναν την εξουσία; Είπαν όχι. Ηταν «ενάντια σε κάθε κράτος» και αποφάσισαν ότι δεν θέλουν να εγκαθιδρύσουν μια «αναρχική δικτατορία». Ομως, κάποιος έπρεπε να συντονίσει σε εθνικό επίπεδο τη μάχη ενάντια στον Φράνκο, να οργανώσει την οικονομία κλπ. Η λογική συνέπεια αυτής της πραγματικότητας ήταν ότι λίγους μήνες μετά, τον Νοέμβρη, τέσσερις αναρχικοί έγιναν υπουργοί της κυβέρνησης. Αρνούμενοι να κάνουν ένα βήμα μπρος, άρχισαν να κάνουν πολλά βήματα πίσω. Ο ένας συμβιβασμός έφερε τον άλλο, με αποκορύφωμα τις τραγικές μέρες του Μάη 1937 στη Βαρκελώνη.

Ολο αυτό το διάστημα, ο πόλεμος δεν πήγαινε καλά. Και το βάρος του το σήκωναν οι εργάτες και οι φτωχοί. Μια μια οι κατακτήσεις του Ιούλη εξαφανίζονταν. Η αγανάκτηση σιγόβραζε στις εργατογειτονιές της Βαρκελώνης. Στις 3 Μάη μια προβοκάτσια προκάλεσε την έκρηξη.

Η αστυνομία, με επικεφαλής ένα στέλεχος του σταλινικού κόμματος της Καταλωνίας επιτέθηκε στο κτίριο της «Τελεφόνικα» (της τηλεφωνικής εταιρείας) που το έλεγχε μια κοινή επιτροπή της CNTκαι της UGT. Οι εργάτες που φρουρούσαν το κτίριο αντιστάθηκαν. Και στο άκουσμα των πυροβολισμών σε όλη τη Βαρκελώνη άρχισαν να ηχούν οι σειρήνες των εργοστασίων που καλούσαν σε γενική απεργία και να υψώνονται οδοφράγματα.

Οι «περιπολίες ελέγχου» της CNT και της FAI έβγαλαν τα όπλα τους από τις κρύπτες. Ενώθηκαν με τους αγωνιστές του POUM, ενός κόμματος που η ηγεσία του ανήκε παλιότερα στην «Διεθνή Αντιπολίτευση» του Τρότσκι και που παρά τα λάθη της βρισκόταν μίλια πιο αριστερά από την «επίσημη» αριστερά. Για δυο μέρες οι μάχες στη Βαρκελώνη μαίνονταν.

Οι αναρχικοί υπουργοί και η κεντρική ηγεσία της CNT έσπευσαν να παίξουν το ρόλο του πυροσβέστη. Δυο υπουργοί, η Φεντερίκα Μοντσενί και ο Γκαρσία Ολιβέρ, με τεράστιο κύρος στην εργατική τάξη της Βαρκελώνης, έκαναν εκκλήσεις από το ραδιόφωνο να εγκαταλειφθούν τα οδοφράγματα. Σύγχιση και αμφιβολίες άρχισαν να κυριεύουν τους μαχητές που πάλευαν σε αυτά. Η ηγεσία του POUM υποχώρησε κι αυτή σε αυτές τις πιέσεις. Τις επόμενες μέρες η Βαρκελώνη καταλήφθηκε από το "δημοκρατικό" στρατό και την αστυνομία κι ένα όργιο τρομοκρατίας άρχισε να ξετυλίγεται.

Δεκάδες αναρχικοί, μέλη του POUM, τροτσκιστές, «εξαφανίστηκαν», κι αφού βασανίστηκαν από τις μυστικές υπηρεσίες –που τις καθοδηγούσαν οι πράκτορες της Γκε-Πε-Ου του Στάλιν- δολοφονήθηκαν. Ανάμεσά τους και ο Αντρές Νιν, ο ηγέτης του POUM. Αρνήθηκε να ομολογήσει ότι ήταν «φασίστας πράκτορας». Στις 16 Ιούνη το POUM κηρύχτηκε παράνομο. Την ίδια μέρα, η 29η Μεραρχία, που αποτελούνταν από τη παλιά πολιτοφυλακή του κόμματος, διατάχτηκε να επιτεθεί στο μέτωπο της Χουέσκα. Δεν είχαν όπλα και πυρομαχικά, γιατί το Γενικό Επιτελείο τα στερούσε από τις «ανεπιθύμητες» μονάδες των αναρχικών και των "τροτσκιστών». Δεν είχαν υποστήριξη πυροβολικού, επίτηδες. Παρόλα αυτά η επίθεση έγινε και το αποτέλεσμα ήταν προμελετημένο και προκαθορισμένο: μια σφαγή.

Ηγεσία

Αν οι εργάτες της Βαρκελώνης είχαν την ηγεσία που τους άξιζε το Μάη του 1937, οι εξελίξεις θα μπορούσαν να ήταν πολύ διαφορετικές. Μια επαναστατική εξουσία στη Καταλωνία θα λειτουργούσε σαν μαγνήτης για τους εργάτες σε όλη την Ισπανία, όχι μόνο στις περιοχές των Δημοκρατικών αλλά και σε αυτές που στέναζαν από το τρόμο του Φράνκο. Το δυνάμωμα της επανάστασης θα ενίσχυε τον αντιφασιστικό πόλεμο. Η ήττα της τον αδυνάτισε.

Ο πόλεμος συνεχίστηκε για δυο περίπου χρόνια. Στο τέλος η Δημοκρατία έχασε, εγκατελειμένη από τις «δημοκρατίες» της Δύσης αλλά και από τον Στάλιν που είχε αποφασίσει να αναζητήσει μια άλλη συμμαχία, με τον Χίτλερ αυτή τη φορά. Ο πιο βασικός παράγοντας της ήττας, όμως, ήταν ότι οι εργάτες και οι αγρότες είχαν απογοητευθεί και κουραστεί.

Οταν ο Πικάσο ζωγράφιζε την «Γκουέρνικα» δεν «μιλούσε» μόνο για το συγκεκριμένο έγκλημα, αλλά για τη φρίκη του πολέμου. Τα επόμενα χρόνια, καθώς ο κόσμος έμπαινε στο λουτρό αίματος του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου, θα γνώριζαν πολλές Γκουέρνικες σε κλίμακα εφιαλτικά μεγαλύτερη: Ρότερνταμ, Δρέσδη, Χιροσίμα. Κάθε γενιά από τότε έχει γνωρίσει τη δική της Γκουέρνικα, η Χουέ στο Βιετνάμ το 1968, η Φαλούτζα τώρα στο Ιράκ. Γι' αυτό ο πίνακας του Πικάσο συγκινεί και σήμερα όλους όσους παλεύουν ενάντια στον πόλεμο. Απέναντι σε αυτή τη βαρβαρότητα ενός συστήματος που φέρνει καταστροφές, έχουμε να αντιτάξουμε την ελπίδα της ανατροπής του. Την προοπτική που έκφρασαν οι εργάτες της Βαρκελώνης εβδομήντα χρόνια πριν.

Λέανδρος Μπόλαρης

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ
μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ
και όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών είναι κρατικοί καπιταλισμοί όπου η εκμετάλλευση και η καταπίεση της εργατικής τάξης δεν διαφέρει από τη Δύση. Γι'αυτό, υποστηρίζουμε τις εργατικές εξεγέρσεις ενάντια στη γραφειοκρατική άρχουσα τάξη αυτών των χωρών.

Υποστηρίζουμε επίσης όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Ονομα

Διεύθυνση..

Πόλη ....

Τηλέφωνο...

Σωματείο - Σύλλογος.........................

....

Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ ΦΟΡΟΥΜ

ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 9/5 everest 7μμ
Οι γαλλικές εκλογές και η Αριστερά
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 9/5 καφέ Πρεσβεία 7μμ
Η κρίση στην Τουρκία και η απάντηση της Αριστεράς
Ομιλητής: Νίκος Λούντος

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 10/5 ταβέρνα Ροζαλία 7.30μμ
Ο Μάης του '68
Ομιλήτρια: Μαριάνθη Γκαβαισέ

ΠΑΤΗΣΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 10/5 ΑΣΟΕΕ 7μμ
Ο Μάης του '68
Ομιλητής: Γρηγόρης Λιακόπουλος

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΠΕΜΠΤΗ 10/5
Πολυψυχαγωγικό Κέντρο 8μμ
Οι γαλλικές εκλογές και η Αριστερά
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΠΕΜΠΤΗ 10/5 Στέκι (Αβέρωφ 7α) 8μμ
Η επικαιρότητα του Μαρξισμού
Ομιλητής: Πέτρος Κωνσταντίνου

Ν.ΙΩΝΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 10/5 Παλαιό Δημαρχείο 8μμ
Οι γαλλικές εκλογές και η Αριστερά
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΒΥΡΩΝΑΣ
ΠΕΜΠΤΗ 10/5 καφέ nuovo 8μμ
Πώς οργανώνουμε την Πανεργατική απεργία στις 15 Μάη;
Ομιλητής: Γιώργος Παπαγγελής

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 10/5 καφέ info 8μμ
Πώς οργανώνουμε την Πανεργατική απεργία στις 15 Μάη;
Ομιλήτρια: Χριστίνα Λαδά

Ν.ΣΜΥΡΝΗ
ΠΕΜΠΤΗ 10/5 καφέ Γιώργος 8μμ
Πώς οργανώνουμε την Πανεργατική απεργία στις 15 Μάη;
Ομιλήτρια: Χριστίνα Κόικα

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΠΕΜΠΤΗ 10/5 καφέ dream 8μμ
Πώς οργανώνουμε την Πανεργατική απεργία στις 15 Μάη;
Ομιλητής: Στρατής Κωνσταντάρας

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΠΕΜΠΤΗ 10/5
dunking dunuts (Πασαλιμάνι) 7.30μμ
Πώς οργανώνουμε την Πανεργατική απεργία στις 15 Μάη;
Ομιλητής: Σπύρος Κοσκινάς

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΣΑΒΒΑΤΟ 12/5 καφέ Μινώταυρος 7μμ
Παλεύουμε για τον Σοσιαλισμό από τα κάτω
Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Τριαντοπούλου

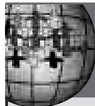
ΙΛΙΟΝ
ΣΑΒΒΑΤΟ 12/5
καφέ «Σαν το παλιό καιρό» 7μμ
Η επικαιρότητα του Μαρξισμού
Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 12/5
Πολιτιστικός Σύλλογος Ανάληψη 7μμ
Σταλινισμός και Σοσιαλδημοκρατία: Μπορούν να φέρουν τον Σοσιαλισμό;
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς

ΚΥΨΕΛΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 13/5 καφέ Γρηγόρης 5μμ
Ο Μάης του '68
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 καφέ Άλσος 7μμ
Κόμμα, Τάξη, Κίνημα
Ομιλήτρια: Ανθή Αθανασούλα

ΧΑΝΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5
καφέ «Γωνιά των Αγγέλων» 8μμ
Τα αποτελέσματα των εκλογών στην Γαλλία
Ομιλητής: Σεραφείμ Ρίζος

Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ στις σχολές

ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11/5
Αίθουσα 205 ΣΔΟ 2μμ
Η σύγκρουση με την Ν.Δ και η πανεργατική απεργία στις 15 Μάη
Ομιλητής: Χρήστος Κιούπης

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΡΕΘΥΜΝΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 2.30μμ
Τα αποτελέσματα των φοιτητικών εκλογών

εργατικη αλληλεγγυη
ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Εκδίδεται από το
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
Ιδιοκτήτης: *ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ*
Εκδότης: *Κώστας Πίττας*
Διευθυντής: *Πάνος Γκαργκάνας*
Εκτύπωση: *Μεσημβρινή Α.Ε.*
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Παντελής Γαβριηλίδης, Αλέξης Καλέργης
e-mail: ergatiki@otenet.gr
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, Ομόνοια
τηλ. 210 52 41001, fax 210 52 27177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας: ΤΘ 8161 Ομόνοια 100 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ

ΑΘΗΝΑ **ΚΕΝΤΡΟ 6932840030,** Αμπελόκηποι 6973669298, Στουρνάρη *(Εξάρχεια)* 69480819082, Καλλιδρομίου *(Εξάρχεια)* 6976707074, Βικτόρια 6932751578, Γκύζη 6973669298, Πατήσια 6945549910, Κυψέλη 6972669983, Γαλάτσι 6937297138 **ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6974760178,** Αγ. Δημήτριος 6974760178, Ηλιούπολη 6974760178, Βύρωνας 6976423861, Ελληνικό 6974760178, Ν.Σμύρνη 6945559970, Π. Φάληρο 6977096227, Ιλίσια 6937539449, Ζωγράφου 6937539449, Ν. Κόσμος 6932840030, **ΝΟΤΙΑ 6977607861,** Κουκάκι 6977607861, Κάτω Πετράλωνα 6972327931, Ανω Πετράλωνα 6972825701, Καλλιθέα 6992287187 **ΒΟΡΕΙΑ 6932394790,** Μαρούσι 6974902625, Κηφισιά 6945231631, Ν. Ερυθραία- Αγ. Στέφανος 6945412733, Πεύκη 6945231631 **ΒΟΡΕΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6932394790,** Χαλάνδρι 6978650354, Χολαργός-Ψυχικό 6973050470, Μελίσια- Βριλήσια 6974190814, Μεσόγεια 6974244214, Αγ. Παρασκευή 6945125154

ΒΟΡΕΙΟΔΥΤΙΚΑ 6932394790, Ν. Ιωνία 6937539449, Ν. Φιλαδέλφεια 6946298643, Ν. Ηράκλειο 6947777158, Μεταμόρφωση-Λυκόβρυση 6948089082 **ΔΥΤΙΚΑ 6972032108,** Αγ. Ανάργυροι-Καματερό-Μενίδι 6972032108, Ιλιον 6934185231, Πετρούπολη 6973050590, Περιστέρι 6978671192, Αιγάλεω 6946937432 **πΕΙΡΑΙΑΣ 6945829645,** Κερατσίνι 6979023528, Κορυδαλλός 6948840134, Νίκαια 6995482423, Πασαλιμάνι 6934052292, Καλλίπολη 6932241549, Ν. Φάληρο-Καμίνια 6944149451, Πέραμα 6977528970 **ΣΧΟΛΕΣ ΑΘΗΝΑΣ 6974760179,** ΑΣΟΕΕ 6978183675, ΕΜΠ 6932751578, ΝΟΜΙΚΗ 6932015679, ΦΛΣ 6978559518, Σχολές Θετικών Επιστημών 6947602766, ΙΑΤΡΙΚΗ 6972375386, Πάντειος 6978650354, ΑΣΚΤ 6932594899, ΤΕΙ Αιγάλεω 6934185231, ΤΕΙ Πειραιά 6946008569

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 6976595821 **ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6974770802,** Καλαμαριά 6937272845, Τούμπα 6944573975, Χαριλάου 6973600813 **ΚΕΝΤΡΟΔΥΤΙΚΑ 6944640403,** Αμπελόκηποι 6972585353, Νεάπολη- Συκιές 6976595821, Κέντρο 6946123602, Μαθητές 6973614853 **ΣΧΟΛΕΣ 6937539449,** Μαθηματικό-Φυσικό 6978850281, Νομική 6948486377, Πολυτεχνείο 6978698795, ΦΛΣ 6978890468, Καλών Τεχνών 6977017070, ΤΕΙ 6978416028, ΠΑ.ΜΑΚ. 6932197565 **ΓΙΑΝΝΕΝΑ 6977614478,** Πόλη 6939062458, Ιατρική 6945677808, Φιλοσοφική 6946762169, Χημικό 6972311179, Βιολογικών Εφαρμογών 6977080222, Μαθητές 6946706346 **πΑΤΡΑ,** Πόλη 6942537435, ΤΕΙ 6934020219 **ΚΡΗΤΗ 6972715314,** ΗΡΑΚΛΕΙΟ 6936856614, ΧΑΝΙΑ 6972715314, ΡΕΘΥΜΝΟ 6934216811, ΠΟΛΗ 6934216811, ΤΕΙ 6947907826, ΦΛΣ-ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ 6934165340, ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ- ΨΥΧΟΛ. 6934216811, ΑΓΡΙΝΙΟ 6972923142, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ 6947324620, ΑΡΤΑ 6948308799, ΒΟΛΟΣ 6972231125, ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ 6974541520, ΖΑΚΥΝΘΟΣ 6977815669, ΙΚΑΡΙΑ 6934284525, ΚΑΛΑΜΑΤΑ 6977210336, ΚΟΜΟΤΗΝΗ 6973243737, ΛΑΜΙΑ 6979115155, ΜΥΤΙΛΗΝΗ 6946774201, ΞΑΝΘΗ 6978695229, ΣΑΜΟΣ 6938510280, ΣΥΡΟΣ 6947534124, ΧΑΛΚΙΔΑ 6973328487, ΛΑΡΙΣΑ 6942647137

Εξορμήσεις με την Εργατική Αλληλεγγύη

ΠΕΜΠΤΗ 10/5
Ν.ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ.Ασίας 6.30μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11/5
ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ σταθμός Μετρό 6.30μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Σκλαβενίτης 6.30μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ πλατεία Δεληολάνη 7μμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ κεντρική πλατεία 7μμ
ΝΙΚΑΙΑ μαρκετ ΙΝ 6.30μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ.Ελευθερίας 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ σταθμός Μετρό Φιξ 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Λόφος Αξιωματικών 6.30μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 7μμ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ
Δημαρχείο 7μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 12/5
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30πμ
ΚΥΨΕΛΗ κεντρική πλατεία 12μες
ΖΩΓΡΑΦΟΥ μάρκετ ΙΝ 11.30πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Βασιλόπουλος 11.30πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 11.30πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πεζόδρομος Χαιμαντά 11.30πμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Αγ.Ιωάννου & Γιαβάση 11.30πμ
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΠΛ.ΗΣΑΠ 2μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ σταθμός ΗΣΑΠ 12μες
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 12μες
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 12μες
ΑΙΓΑΛΕΩ πλ.Εσταυρωμένου 12μες
ΠΕΙΡΑΙΑΣ πεζόδρομος Σωτήρος 11.30πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Άγ.Λαμπράκη 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ.Επταλόφου 11πμ
ΤΟΥΜΠΑ Αγ.Θεράποντος 11πμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος 11πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ.Οσίας Ξένης 11πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Νομαρχία 11.30πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Λιοντάρια 11.30μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 11.30πμ

ΧΑΝΙΑ
Αγορά 11.30πμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 13/5
ΙΛΙΣΙΑ Φοιτητική Εστία 6μμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 14/5
ΠΕΙΡΑΙΑΣ σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΒΙΚΤΩΡΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 2.30μμ

στις σχολές κάθε μέρα...

ΑΘΗΝΑ
ΠΑΝΤΕΙΟΣ Πεζόδρομος 9.30πμ
ΦΛΣ κεντρική είσοδος 11πμ
ΝΟΠΕ κεντρική είσοδος 9.30πμ
ΕΜΠ Τοπογράφοι 11πμ
ΑΣΟΕΕ κεντρική είσοδος 1μμ
ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ ΣΤΕΦ εστιατόριο 1μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΝΟΜΙΚΗ φουαγιέ 11πμ
ΙΑΤΡΙΚΗ κυλικείο 11πμ
ΜΜΕ ισόγειο 11πμ
ΜΟΥΣΙΚΟ φουαγιέ 11πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΙΑΤΡΙΚΗ κυλικείο 9πμ
ΦΛΣ κυλικείο 10πμ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΕΧΝΗΣ κεντρική Βιβλιοθήκη 10πμ
ΛΕΣΧΗ 2μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ Κοσμητεία 9πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ (Βούτες) 11πμ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΝΩΣΣΟΥ 11πμ
ΤΕΙ 11πμ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/5 & ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11/5
ΤΕΙ ΑΘΗΝΑ ΣΕΥΠ διάδρομος 2μμ

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΚΑΤΟΧΗ ΧΤΙΖΕΙ ΤΕΙΧΗ ΣΤΗ ΒΑΓΔΑΤΗ

Ομολογία της ήττας

Η αύξηση των αμερικανικών στρατευμάτων στο Ιράκ που αποφάσισε ο Μπους στην αρχή της χρονιάς βρίσκεται σε εξέλιξη. Η τελευταία “δόση” στρατιωτών θα φτάσει εκεί στα τέλη Ιούνη. Ηταν μια επιλογή από την αρχή καταδικασμένη στην αποτυχία. Ομως τώρα, η αποτυχία γίνεται τόσο έντονη και εμφανής που γυρνάει ακόμα περισσότερο σε βάρος της κατοχής. Με οποιονδήποτε τρόπο και να συγκρίνει κανείς τον αριθμό των νεκρών Αμερικανών, περνάνε τις χειρότερες μέρες τους. Από το Δεκέμβρη που είχαν 112 νεκρούς ως τον Απρίλη που είχαν 104 νεκρούς, σε κανένα μήνα δεν είχαν λιγότερους από 80. Δεν υπήρξαν ποτέ άλλοι πέντε τέτοιοι συνεχόμενοι μήνες από την αρχή του πολέμου. Οι ίδιοι οι αμερικάνοι στρατηγοί εκτιμούν ότι ο Μάης θα συνεχίσει και θα επεκτείνει το αρνητικό “ρεκόρ”.

Μια πρόσφατη στρατιωτική έρευνα έδειξε ότι καθώς αγριεύει η κατάσταση, τόσο περισσότερο τα βασανιστήρια ενάντια στους Ιρακινούς γίνονται καθημερινότητα και θεωρούνται λογικά για τον μέσο αμερικάνο φαντάρο. Οι φρικιαστικές σκηνές του Αμπού Γκράιμπ δεν ήταν παρά η κορυφή του παγόβουνου. Σύμφωνα με την έρευνα, λιγότεροι από τους μισούς φαντάρους πιστεύουν ότι πρέπει να φέρονται στους Ιρακινούς άμαχους με αξιοπρέπεια και σεβασμό. Περισσότεροι από ενας στους τρεις πιστεύουν πως ο βασανισμός είναι μια αποδεκτή μέθοδος αν μπορεί να σώσει τη ζωή ενός συναδέλφου ή να αποδώσει πληροφορίες για την Αντίσταση. Περίπου ένας στους δέκα αμερικανούς φαντάρους έχει κακομεταχειριστεί ιρακινούς αμάχους με χτυπήματα ή κλωτσιές, ή έχει καταστρέψει περιουσία χωρίς να υπάρχει ιδιαίτερος λόγος. Αν υπολογίσει κανείς ότι ένα εκατομμύριο φαντάροι έχουν περάσει από το Ιράκ, σημαίνει ότι τουλάχιστον 100 χιλιάδες τέτοια περιστατικά έχουν συμβεί. Η έρευνα έδειξε ότι οι στρατιώτες που υποφέρουν από άγχος ή κατάθλιψη ήταν πιο πιθανό να προχωρήσουν σε βίαιη συμπεριφορά, όπως και αυτοί που είχαν συνάδελφό τους χτυπημένο ή νεκρό.

Η πρόταση που κάνει η έρευνα είναι να μειωθεί ο χρόνος υπηρεσίας στο Ιράκ, διότι όσοι παραμένουν περισσότερο από έξι μήνες ή πηγαίνουν για δεύτερη φορά είναι πιο πιθανό να νοσήσουν ψυχικά. Αυτή η πρόταση όμως έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την επιλογή του Μπους για αύξηση της αμερικάνικης παρουσίας. Η αύξηση των στρατευμάτων έγινε κυρίως επεκτείνοντας το χρόνο παραμονής και μειώνοντας τα διαλείμματα ανάμεσα σε δύο θητείες.

Η πτώση του ηθικού ξεκινάει από πολύ χαμηλά και φτάνει ως τους αξιωματικούς. Οι περισσότεροι δηλώνουν ότι ο πόλεμος που διεξάγεται δεν μπορεί να οδηγήσει σε αμερικάνικη νίκη. Ενας βρετανός στρατηγός, μιλώντας στο BBC πριν από λίγες μέρες προχώρησε ακόμη παραπέρα. Ο Μάικλ Ρόουζ, επικεφαλής των δυνάμεων του ΟΗΕ στη Βοσνία δήλωσε ότι οι ΗΠΑ και η Βρετανία πρέπει να παραδεχθούν την ήττα τους και να αποχωρήσουν από το Ιράκ: *“Είναι οι φαντάροι που μου λένε από το μέτωπο ότι ο πόλεμος είναι χωρίς ελπίδα, κατά πάσα πιθανότητα δεν μπορούν να νικήσουν και όσο νωρίτερα αρχίσουμε να μιλάμε για πολιτικές και όχι στρατιωτικές λύσεις, τόσο πιο σύντομα θα γυρίσουν πίσω και οι ζωές τους θα σωθούν. Φυσικά πρέπει να παραδεχθούμε την ήττα μας”.*

Ο αντισυνταγματάρχης Πολ Γίνκλινγκ, που υπηρέτησε δύο φορές στο Ιράκ, γράφει στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού του αμερικάνικου στρατού: *“Για δεύτερη φορά σε μια γενιά, οι ΗΠΑ αντιμετωπίζουν την προοπτική μιας ήττας από αντάρτες. Τον Απρίλη του 1975, οι ΗΠΑ εγκατέλειψαν τη Δημοκρατία του Βιετνάμ, αφήνοντας τους συμμάχους τους στα χέρια των βορειοβιετναμέζων Κομμουνιστών. Το 2007, η θλιβερή και επιδεινούμενη κατάσταση δίνει όλο και λιγότερη ελπίδα για μια αμερικάνικη νίκη και αυξάνει το ρίσκο για έναν ευρύτερο και πιο καταστροφικό πόλεμο στην περιοχή. Για λόγους που δεν είναι ακόμη ξεκάθαροι, τα ανώτερα κλιμάκια του αμερικάνικου στρατού υποτίμησαν τη δύναμη του εχθρού, υπερεκτίμησαν τις δυνατότητες της κυβέρνησης και των σωμάτων ασφαλείας του Ιράκ και δεν κατάφεραν να δώσουν στο Κογκρέσσο ακριβή εκτίμηση για την κατάσταση της ασφάλειας στο Ιράκ.”*

Εισβολές

Το μεγαλύτερο μέρος της αύξησης της αμερικάνικης παρουσίας στο Ιράκ έχει να κάνει με τη Βαγδάτη. Ο στόχος είναι να εγγυηθούν την “ασφάλεια” ενός τουλάχιστον τμήματος της πρωτεύουσας για να μπορέσουν να σταθεροποιήσουν το κράτος-μαριονέτα που στήνουν. Ομως η αύξηση της αμερικάνικης επιθετικότητας και οι όλο και περισσότερες εισβολές στις φτωχογειτονιές του Σαντρ Σίτι, οδήγησαν στα αντίθετα αποτελέσματα.

Ο σιίτης κληρικός Μοκτάντα αλ-Σαντρ κάλεσε τους υποστηρικτές του υπουργούς να αποσυρθούν από την κυβέρνηση. Ο στρατός του Σαντρ που είναι η μεγαλύτερη ένοπλη δύναμη στη Βαγδάτη μετά τους Αμερικάνους, εγκαταλείπει τη γραμμή συγκατάβασης. Η διαδήλωση τουλάχιστον ενός εκατομμυρίου Ιρακινών στην πόλη Νατζάφ στα μέσα του Απρίλη, μετά από έκκληση του Σαντρ έδειξε με ποιον είναι οι περισσότεροι Ιρακινοί. Η διαδήλωση στρεφόταν ενάντια στην αμερικάνικη κατοχή αλλά και υπέρ της ενότητας μεταξύ των Ιρακινών πάνω από θρησκευτικές και εθνοτικές διαφορές.

Οι Αμερικάνοι “έπαιξαν” από την αρχή με την τακτική “διαίρει και βασίλευε”, προωθώντας τη μία κοινότητα σε βάρος της άλλης. Μέχρι που κάποια στιγμή η κατάσταση τους ξέφυγε τελείως από τα χέρια, ανοίγοντας τη δυνατότητα για εμφύλιο. Τώρα εφαρμόζουν τη πιο κλασική και αποτυχημένη αποικιοκρατική τακτική. Χτίζουν μια σειρά από τείχη μέσα στη Βαγδάτη για να αποκλείσουν τις περιοχές όπου μένουν περισσότεροι Σουνίτες από εκεί που μένουν Σιίτες. Τα τείχη άρχισαν να χτίζονται σε μυστικές επιχειρήσεις των πεζοναυτών τις νύχτες. Ακόμη περισσότερη ταλαιπωρία μπήκε στη ζωή των Ιρακινών, έχοντας να διασχίσουν σημεία ελέγχου που αντίστοιχα υπάρχουν μόνο στην κατεχόμενη Παλαιστίνη. Ενώ παράλληλα οι διαιρέσεις γίνονται πιο μόνιμες, με αναγκαστικές μετακομίσεις οικογενειών από τη μία και την άλλη μεριά του τείχους. Ενας δημοσιογράφος μιας αιγυπτιακής εφημερίδας περιγράφει ως εξής την κατάσταση:

“Ενας λαβύρινθος από τείχη έχει κυριολεκτικά ξεπηδήσει γύρω από την πρωτεύουσα. Κάποιοι προσπάθησαν να μαλακώσουν την αγριότητα του μπετόν, ζωγραφίζοντας τοπία πάνω του. Αλλά τα τσιμεντένια εμπόδια υψώνονται παντού, σαν δέντρα σε δάσος. Η ζωή στη Βαγδάτη σταματάει γύρω στις 4 το απόγευμα. Σε κάθε γωνία υπάρχει έλεγχος και πάντα μια πινακίδα που λέει στους οδηγούς ότι ο έλεγχος έχει την έγκριση του πρωθυπουργού και του διοικητή της Επιχείρησης Επιβάλλοντας το Νόμο. Την περασμένη Τρίτη, κόπηκε το ηλεκτρικό στην περιοχή Γαζαλίγια στη Δυτική Βαγδάτη. Το πρωί οι κάτοικοι ξύπνησαν και ανακάλυψαν πιο πολλά τσιμεντένια εμπόδια στους δρόμους και μόνο οι πιο πολυμήχανοι κατάφεραν να βρουν τρόπο να φτάσουν στη δουλειά τους. Ο μηχανικός Αμπού Μαχμούντ είναι ένας από τους λίγους που τα κατάφεραν. Είπε οτι ο καλύτερος δρόμος που βρηκε είχε “μόνο” δέκα σημεία ελέγχου. Οι φοιτητές στο Κολλέγιο κοντά στην Πλατεία Αντάρ έχουν το ίδιο πρόβλημα. Επτά στους δέκα σταμάτησαν να παρακολουθούν τα μαθήματα λόγω της κατάστασης. Από την αρχή του χρόνου, 300 φοιτητές σκοτώθηκαν μόνο στη Βαγδάτη. Η πλατεία Αντάρ, κάποτε ένα από τα πιο πολυσύχναστα μέρη, είναι πολύ δύσκολο να προσεγγιστεί σήμερα”.

Αποχώρηση

Η ολοφάνερη αποτυχία της τακτικής του Μπους, έχει δώσει τον αέρα στους Δημοκρατικούς στις ΗΠΑ να εμφανίζονται ως αντίπαλοι της πολεμοκαπηλίας. Παρότι όλοι τους είναι δηλωμένοι υποστηρικτές της αμερικάνικης κυριαρχίας, πέρασαν πρόταση στο Κογκρέσσο και τη Γερουσία που συνδέει την έγκριση της χρηματοδότησης για τον πόλεμο με την υποχρέωση του Μπους να ξεκινήσει την αποχώρηση του στρατού από την 1η Οκτώβρη.

Ηταν η πρώτη φορά που έφτασε τόσο ψηλά ένα χρονοδιάγραμμα αποχώρησης. Ο Μπους όπως ήταν αναμενόμενο, άσκησε το δικαίωμά του για βέτο και το χρονοδιάγραμμα ακυρώθηκε. Δεν μπορεί να γλιτώσει τόσο εύκολα από όλες αυτές τις πιέσεις. Οι δημοσκοπήσεις δεν τον δείχνουν μόνο ακόμη πιο χαμηλά από τα χειρότερα ρεκόρ του. Δείχνουν ότι για πρώτη φορά η πλειοψηφία των Αμερικανών, 51%, θεωρούν πως οι ΗΠΑ στο Ιράκ θα χάσουν. Ενώ το 84% λένε πως δεν θα δεχθούν η Αμερική να ξαναπάει σε πόλεμο χωρίς τους (ευρωπαίους) συμμάχους. Ολόκληρη η ιδεολογική στόχευση για να ξεπεραστεί το “σύνδρομο του Βιετνάμ” έχει πάει περίπατο. Το σύνδρομο έχει επιστρέψει για τα καλά.

Γι’ αυτό κανείς δεν μπορεί να προβλέψει αν μια επίθεση στο Ιράν μπορεί να είναι η μοναδική “λύση” για το αδιέξοδο του Μπους. Ενας αεροπορικός βομβαρδισμός μπορεί να θεωρηθεί “ανυψωση ηθικού” για τους στρατηγούς και να ξαναμαζέψει τους Δημοκρατικούς στο άρμα του πολέμου. Αφήνοντας πίσω όμως όχι μόνο χιλιάδες νεκρούς αλλά και μια ακόμα πιο ανεξέλεγκτη κατάσταση στη Μέση Ανατολή.

Νίκος Λούντος

Τα ναυάγια του καπιταλισμού

Το βασικότερο για την ασφάλεια των εργαζόμενων είναι η ποιότητα των εγκαταστάσεων στις οποίες δουλεύουν είτε αυτές είναι κινητές (πλοία), είτε σταθερές (κτήρια). Τα μέσα που εξασφαλίζουν αυτή την ποιότητα, υπάρχουν- για την αποφυγή ή την αντιμετώπιση ενός ατυχήματος, την προστασία του περιβάλλοντος από τη ρύπανση, κλπ- απλά κοστίζουν! Το μεγαλύτερο κόστος, όμως, είναι το κόστος της συντήρησης των εγκαταστάσεων.

Το μεγαλύτερο ποσοστό των «ατυχημάτων» έχει να κάνει με το χαμηλό κόστος συντήρησης. Λάθη γίνονται την ώρα της δουλειάς, είναι φυσιολογικό, ακόμα κι αυτά όμως δεν θα 'χαν καμιά συνέπεια, αν οι ιδιοκτήτες φρόντιζαν να δίνουν περισσότερα λεφτά για την ασφάλεια των εργατών. Για παράδειγμα οι «αισθητήρες» που βλέπουν οποιοδήποτε εμπόδιο σε απόσταση ασφαλείας είναι πολύ διαδεδομένοι σε ιδιωτικά ιστιοπλοϊκά σκάφη, ακόμα και σ' αυτοκίνητα, έτσι ώστε ακόμα κι αν κανείς κάνει κάποιο λάθος στην πλοήγηση, ο αισθητήρας τον ειδοποιεί. Ομως οι αισθητήρες δεν υπάρχουν σε κανένα πλοίο....γιατί κοστίζουν...

Μια φορά να πάει κανείς στη Ναυπηγοεπισκευστική Ζώνη Περάματος είναι αρκετή για να αποφασίσει να μην ξαναταξιδέψει με πλοίο ποτέ στη ζωή του. Εκεί βάζουν τα πλοία οι εφοπλιστές για επισκευή υποτίθεται. Η οσμή της ΣΑΠΙΛΑΣ είναι διάχυτη παντού, πολύ απλά γιατί τα πλοία είναι σάπια. Στην πραγματικότητα τα πλοία αυτά δεν μπορούν να επισκευαστούν, είναι για πέταμα, για παλιοσίδερα. Ομως τα «μπαλώνουν» κι έπειτα ρίχνουν κι από πάνω μια μοκέτα και όλα καλά.

Το χειρότερο απ' όλα είναι οι συνθήκες εργασίας των ανθρώπων που βάζουν στη Ζώνη για να επισκευάσουν αυτά τα μπουρδέλα. Δεν μιλάμε μόνο ότι δουλεύουν μες στις κατσαρίδες, τα ποντίκια και τους κοριούς. Τέλη '80 αρχές '90 έγινε ένα φρικτό ατύχημα στη ζώνη, θρήνος σηκώθηκε στο Πέραμα. Σκοτώθηκαν 30 εργάτες από έκρηξη σ' επισκευαζόμενο πλοίο. Το πλοίο ήταν γκαζάδικο, το 'χαν βγάλει FREE GAS για να κάνουν πιο γρήγορα (δηλ. καθαρό από υπολείμματα εύφλεκτων αερίων στα τοιχώματα) όμως δεν ήταν. Η έκρηξη που έγινε ήταν τόσο δυνατή που ακούστηκε μέχρι τη Νίκαια. Ολα αυτά για το κέρδος, μόνο το κέρδος!

Το SEA DIAMOND είχε όχι ένα αλλά πολλά τεχνικά προβλήματα, αλλιώς δεν θα προσέκρουε ούτε θα βούλιαζε. Ενας καπετάνιος ποτέ δεν γίνεται να ρίξει ένα πλοίο στα ρηχά, αν αυτό δεν έχει τεχνικά προβλήματα. Το μετά που ακολούθησε την πρόσκρουση είναι το πρόβλημα. Αμέσως κινητοποιήθηκαν όλα τα ρυμούλκα, επικοινωνούσαν με την εταιρεία όλη τη νύχτα όμως η εταιρεία καθυστερούσε, τους έλεγε μην έρθετε ακόμα.

Κι αυτό γιατί η εταιρεία ήθελε να το βουλιάξει το πλοίο. Δεν τη συνέφερε: κατά τη διάρκεια της τρίμηνης επισκευής που χρειάζονταν, θα έχαναν όλα τα ναύλα από τις καλοκαιρινές κρουαζιέρες. Και επιπλέον θα 'ταν και το κόστος της επισκευής. Ετσι τα υπολόγισαν, και είδαν ότι τους συμφέρει καλύτερα να το βουλιάξουν και να πάρουν τα φράγκα απ' την ασφάλεια. Σίγουρα εκτίμησαν ότι λόγω της νηνεμίας δεν θα υπήρχαν θύματα, ώστε να μπλέξουν μετά. Εγινε στην πραγματικότητα μια εκτίμηση του μέγιστου κέρδους Αυτό το κάνουν πάντα οι εφοπλιστές. Φτιάχνουν διαφόρων ειδών «ατυχήματα» και μετά παίρνουν τα φράγκα της ασφάλειας.

ΟΙ ΚΑΡΠΟΙ ΤΗΣ «ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗΣ»

ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ

για τους εργάτες Σαμπάνιες για τ' αφεντικά

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ

Μακεδονικό: Η «νέα» σωβινιστική εξόρμηση

Πρωτοσέλιδο της Εργατικής Αλληλεγγύης το Σεπτέμβρη του 1988, λίγο μετά τη φοβερή έκρηξη που συγκλόνισε τότε το Πέραμα

Και δεν είναι μόνο αυτά τα εγκλήματα τους. Ενα καράβι για να ταξιδέψει χρειάζεται συγκεκριμένο προσωπικό. Οι εφοπλιστές πιέζουν την κυβέρνηση για να κόβουν απ' το προσωπικό, έχουν λιγότερο απ' όσο χρειάζεται. Η κόπωση αυτών που βγάζουν τη δουλειά που αναλογεί σε πολύ περισσότερους, είναι τρομερή. Τόση που σε περίπτωση ανάγκης δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν. Ποιος όμως καθορίζει πόσοι εργαζόμενοι χρειάζονται;

Οι δυνατότητες που έχει το κράτος για να παρέχει υπηρεσίες διάσωσης σε περίπτωση ναυαγίου, είναι από ελλιπείς εώς ανύπαρκτες. Η διάσωση βασίζεται σχεδόν αποκλειστικά στους ιδιώτες, τα καϊκάκια τους, τις ψαρόβαρκες κλπ. Κι όλα αυτά σε μία χώρα που έχει σαν βασική πηγή εσόδων του τουρισμό. Πόσα ελικόπτερα παντός καιρού υπάρχουν και σε τι κατάσταση; Και πόσα νοσοκομεία; Στρατιωτικά ελικόπτερα όμως διαθέτει το ελληνικό κράτος και τα βάζει να κόβουν βόλτες στον αέρα για να βλέπουν τι κάνουν οι Τούρκοι! Ενώ θα μπορούσαν να χρησιμοποιούν όλον τον εξοπλισμό για θέματα ασφάλειας.

Αγώνες

Οι υπηρεσίες διάσωσης πρέπει να είναι οργανωμένες, όχι να αφήνονται στο τυχαίο. Γι' αυτό υποστηρίζουμε όλους. Τους αγώνες των ναυτεργατών για τους μισθούς τους, τα θέματα ασφάλειας, τις συντάξεις τους κλπ. Πρέπει να τσακίσουμε την αγορά: ο καπιταλιστικό κράτος την αφήνει και κάνει ότι θέλει, ο ανταγωνισμός μεταξύ των εφοπλιστών σκοτώνει.

Η ρύπανση του περιβάλλοντος είναι φοβερή. Επρεπε να ρθουν οι Ολυμπιακοί Αγώνες για να αποφασίσουν να βγάλουν τα ναυάγια που βρίσκονται στο βυθό γύρω απ' τον Πειραιά, το Πέραμα, την Ελευσίνα. Υπάρχουν κοντά 1000 ναυάγια. Εχουν βγάλει γύρω στα 350 μόνο, χρειάζονται λεφτά γι αυτό. Τώρα κιόλας με τον πετρελαιαγωγό Μπουργκάς- Αλεξανδρούπολη θα γίνει χαμός απ' τις πολλές μεταφορές, το κράτος δεν οριοθετεί θαλάσσιους δρόμους. Και τι θα γίνει έτσι και βουλιάξει ένα από αυτά τα πλοία που μεταφέρουν 200.000 τόνους αργό πετρέλαιο; Ολοκληρωτική καταστροφή. Ο Κεφαλογιάννης είναι απ τους λίγους υπουργούς Ναυτιλίας παγκοσμίως που δεν ψήφισε για να είναι τα πλοία δυ-πύθμενα. Τα δυπύθμενα πλοία είναι πολύ πιο ασφαλή και πιο ακριβά, θα έπρεπε να αλλαχτεί ο μισός ελληνικός στόλος αλλά ο Κεφαλογιάννης δεν θέλει να κακοκαρδίσει τους φίλους του τους εφοπλιστές. Ο Λούης, ένας απ' αυτούς, έχει μπίζνες με πολλούς κυβερνητικούς παράγοντες της ΝΔ, όπως την οικογένεια Βαρβιτσιώτη και την Εκκλησία. Πήρε δωράκι απ την ΝΔ επιδότηση των εισφορών του ΝΑΤ για να χει τα πλοία του με ελληνική σημαία, κάτι που έτσι και αλλιώς ήταν υποχρεωμένος να το κάνει γιατί μόνο κρουαζιερόπλοια με ελληνική σημαία αποπλέουν από τον Πειραιά. Ετσι έχει το μονοπώλιο για κρουαζιέρες στην Ελλάδα και τα λεφτά της επιδότησης στην τσέπη.

Η λύση είναι μία: Κρατικά πλοία, δημόσιος θαλάσσιος μεταφορικός και επιβατικός φορέας. Τέλος στην ασυδοσία των εφοπλιστών. Υπάρχουν ένα σωρό νησιά χωρίς καμιά τακτική σύνδεση. Ετσι αφήνουν τα γεροντάκια ν' αργοπεθαίνουν. Και στην «άγονη γραμμή» βάζουν τα χειρότερα πλοία-σαβούρες και τσεπώνουν την επιδότηση.

Πρέπει να αγωνιστούμε ενάντια στους ληστές εφοπλιστές, ενάντια στους ληστές της ΝΔ, μαζί με τους ναυτεργάτες μαζί με το κίνημα που παλεύει ενάντια στο ληστρικό σύστημα της αγοράς για μια κοινωνία που οι ανάγκες μας θα μετράνε και όχι τα κέρδη.

Χρήστος Κάμπρης,
Πέραμα

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

Κινητοποίηση για να ξηλώσουν τις κεραίες

Την Τετάρτη 25 Απριλίου άλλη μία κεραία κινητής τηλεφωνίας βγήκε εκτός λειτουργίας στα Πετράλωνα, μετά από κινητοποίηση εκατοντάδων κατοίκων που οργάνωσε η συνέλευση κατοίκων. Οπως και οι περισσότερες κεραίες, ήταν κι αυτή παράνομη. Ο Δήμος Αθηναίων όμως δηλώνει ότι δεν έχει συνεργείο να την ξηλώσει.

Στην κινητοποίηση είχαν έρθει παιδιά του Δημοτικού που φώναζαν συνθήματα ενάντια στις κεραίες που αποτελούν κίνδυνο για την υγεία μας. Στη συνέχεια ακολούθησε πορεία προς το σταθμό του ΗΣΑΠ, στον οποίο βρίσκονται άλλες τρεις κεραίες που εκπέμπουν απέναντι από σπίτια και σε μικρή απόσταση από Δημοτικό Σχολείο. Αποφασίστηκε να γίνει καινούργια συνέλευση κατοίκων την Πέμπτη 10 Μάη στις 7μμ, με απαίτηση από τον ΗΣΑΠ και τις εταιρείες κινητής τηλεφωνίας να ξηλώσουν τις κεραίες.

Οι εργαζόμενοι και η νεολαία των γειτονιών της Αθήνας είναι αποφασισμένοι να μην περιμένουν τη λύση των προβλημάτων τους από καμιά δημοτική ή άλλη κρατική αρχή και να μπουν μόνοι τους στη μάχη. Η μάχη ενάντια στις κεραίες όπου δίνουμε εδώ είναι ίδια με αυτή για τους ελεύθερους χώρους σε όλη την Αθήνα και ενάντια στο μεγάλο φαγοπότι που ετοιμάζουν κυβέρνηση, δημοτική αρχή και μεγάλοι εργολάβοι του Ελαιώνα.

Απέναντι στα μεγάλα αρπαχτικά που βάζουν τα κέρδη τους και τις κεραίες πάνω από τις ζωές μας, τσιμεντώνουν τους ελεύθερους χώρους και βάζουν χέρι στα ταμεία μας, υπάρχει ένα κοινό ραντεβού όπου μπορούμε να τα παλέψουμε όλα αυτά, η πανεργατική απεργία της ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ στις 15 Μάη.

Τάνια Βρυζάκη,
Πετράλωνα.

ΕΛΕΥΣΙΝΑ

Φτάνει πια!

Ούτε σκέψη...

ΔΕΝ ΔΕΧΟΜΑΣΤΕ:

- ΕΠΕΚΤΑΣΗ του Διυλιστηρίου των ΕΛΠΕ (ΠΕΤΡΟΛΑ)
- Μοναδες ΗΛΕΚΤΡΟΠΑΡΑΓΩΓΗΣ στη ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ
- Μονάδα ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ στο ΜΕΛΕΤΑΝΙ

Όλο το ΘΡΙΑΣΙΟ στο πόδι!

συγκέντρωση & συναυλία διαμαρτυρίας

με τον Βασίλη ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 10 ΜΑΪΟΥ, ΩΡΑ 20:00

ΠΛΑΤΕΙΑ ΗΡΩΩΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ: *Νομαρχία Δυτ. Αττικής, Αναπτυξιακός Σύνδεσμος - Δήμοι: Ελευσίνας, Ασπροπύργου, Μάνδρας, Μαγούλας, Νέας Περάμου - Επιτροπή Αγώνα*

Το Σκάνδαλο του Ελαιώνα

Συνέντευξη τύπου έδωσε την Πέμπτη 3 Μάη η «Επιτροπή Πολιτών για τη Διάσωση του Ελαιώνα». Οι εκπρόσωποι της Επιτροπής ανέδειξαν τα αλλεπάλληλα σκάνδαλα που συνοδεύουν την κατασκευή του γήπεδου του Παναθηναϊκού στο Βοτανικό. «Δεν πρόκειται για διπλή ανάπλαση όπως διαφημίζεται αλλά για διπλή τσιμεντοποίηση και σκάνδαλο και στην οικονομική και περιβαλλοντική διάσταση», τόνισαν.

Χαρακτηριστική είναι μια νέα αποκάλυψη που έγινε στη διάρκεια της συνέντευξης τύπου:

«Εξίσου προκλητική είναι η στενή συνεργασία του κ. Κακλαμάνη με τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους πχ με τον κ. Βωβό. Πρόσφατα, όλοι είδαμε τον κ. Δήμαρχο στα ΜΜΕ, δίπλα στη μπουλντόζα, που έβαζε μπροστά δήθεν για να ξεκινήσει το έργο.

Οποιος όμως δει τις πολεοδομικές άδειες, που έχει εκδώσει ο Δήμος Αθηναίων, για τις δήθεν εργασίες έναρξης του έργου (αρ. 608/07 και 616/07) θα διαπιστώσει τη κοροϊδία και τη συμπαιγνία με τα μεγάλα συμφέροντα.

Οι άδειες του Δήμου Αθηναίων αφορούν την κατεδάφιση πέντε μικρών κτισμάτων σε δυο σημεία, που εμποδίζουν την εκτέλεση των εργασιών για το MALL του κ. Βωβού. Αυτή την εξυπηρέτηση στον κ. Βωβό διαφημίζει ο Δήμαρχος Αθηναίων σαν έναρξη των εργασιών.»

Ολα αυτά, δίπλα στις υπερτιμολογήσεις και στα χρέη που φορτώνουν το Δήμο Αθηναίων η Εθνική Τράπεζα, η ΠΑΕ του ΠΑΟ, και όλα τα αρπακτικά της αγοράς. Γι' αυτό το λόγο τονίστηκε, ο αγώνας των κατοίκων του Ελαιώνα αφορά όλους τους κατοίκους της Αθήνας, από εκείνη τη γειτονιά μέχρι τη Κυψέλη και το Παγκράτι για να μην φορτωθούν τα βάρη από τα δωράκια του Κακλαμάνη στο κάθε Βωβό, αλλά και όλης της Δυτικής Αθήνας που επηρεάζεται άμεσα από ό,τι γίνεται στον Ελαιώνα.

Ο Π. Κωνσταντίνου, συντονιστής της Πρωτοβουλίας Γένοβα επεσήμανε στην τοποθέτησή του ότι μαζί με τις πρωτοβουλίες ενημέρωσης, όπως η συνέντευξη τύπου «πρέπει να δοθεί άμεσα μια κινηματική απάντηση στις μπουλντόζες του Κακλαμάνη».

Προαστιακός Θεσ/νίκης-Πέλλας

Το έτος 1891, επί Οθωμανικής αυτοκρατορίας, ξεκίνησε η κατασκευή της σιδηροδρομικής γραμμής Θεσσαλονίκης - Μοναστηρίου, μήκους 219 χιλιομέτρων, από γαλλική τεχνική εταιρία και παρά τα μεγάλα τεχνικά προβλήματα το έργο παραδόθηκε μέσα σε τρία χρόνια.

Σήμερα εκατόν είκοσι περίπου χρόνια μετά, η ίδια γραμμή συνδέει σιδηροδρομικά τη Θεσσαλονίκη με τις περιφέρειες Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας. Το πιο παραγωγικό και πυκνοκατοικημένο τμήμα του Ν. Πέλλας, ο κάμπος του νομού και η πόλη των Γιαννιτσών, βρίσκονται εκτός σιδηροδρομικού δικτύου.

Το αίτημα της νέας σιδηροδρομικής χάραξης ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ –ΓΕΦΥΡΑ – ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ – ΕΔΕΣΣΑ με προέκταση στην ΑΡΙΔΑΙΑ προβάλλει σήμερα επιτακτικότερα από ποτέ.

Η «ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΠΟΛΙΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ Ν. ΠΕΛΛΑΣ» συνεχίζει την προσπάθεια διεκδίκησης της κατασκευής του νέου σιδηροδρομικού άξονα, πιστεύοντας ότι το συγκεκριμένο έργο:

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ, ΓΙΑΤΙ:

Θα συμβάλει ουσιαστικά στην ΑΝΑΠΤΥΞΗ. Θα είναι ισχυρός σύμμαχος για ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ και ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ, αφού:

- θα αποθαρρύνει τη χρήση του Ι.Χ. - θα μεταφέρει με ασφάλεια και χρονική ακρίβεια επιβάτες και αγαθά, περιορίζοντας τα τροχαία ατυχήματα - θα μειώσει το ολοένα και αυξανόμενο φορτίο των εισερχόμενων μεταφορικών μέσων στην πόλη της Θεσσαλονίκης, με αποτέλεσμα την κυκλοφοριακή της ανακούφιση.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΠΟΛΙΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ Ν. ΠΕΛΛΑΣ

Απεργία στα ΜΜΕ

24ωρη απεργία πραγματοποίησαν την Τρίτη 8 Μάη οι δημοσιογράφοι σε όλα τα ΜΜΕ της Αττικής για το σκάνδαλο των ομολόγων που κόστισε στο ταμείο τους, ΤΣΠΕΑΘ, 130 εκατομμύρια ευρώ. Τα λεφτά που κλάπηκαν ισοδυναμούν με συντάξεις 4 χρόνων!

Την ίδια μέρα το πρωί εκατοντάδες δημοσιογράφοι συγκεντρώθηκαν στα γραφεία της ΕΣΗΕΑ και από εκεί διαδήλωσαν μέχρι τη Βουλή. "Η απεργία έχει μεγάλη επιτυχία, δεν μεταδίδονται ειδήσεις σήμερα και καμιά εφημερίδα δεν θα κυκλοφορήσει αύριο", μας είπε ο **Νάσος Μπράτσος** από τους Financial Crimes, "Η επιτυχία της φαίνεται και από τη σημερινή συγκέντρωση που είναι αρκετά δυναμική παρόλο η ηγεσία της ΕΣΗΕΑ ανακοίνωσε την κήρυξη της απεργίας μόλις την περασμένη Πέμπτη. Και φυσικά δεν μπήκε καν στον κόπο να προχωρήσει σε περιοδείες στα μαγαζιά, να βγάλει αφίσες και ανακοινώσεις.

Αρχικά αρνήθηκε να καλέσει και σε συγκέντρωση. Από τη μεριά μας σαν Crimes πήραμε την πρωτοβουλία μαζί με την παράταξη Παράτυπος από την ΕΣΠΗΤ και το Αριστερό ΜΜΕτωπο να καλέσουμε τους συναδέλφους σε απεργιακή συγκέντρωση, καθώς και να συμμετέχουμε σε περιφρουρήσεις σε όποιο χώρο χρειαζόταν. Η πίεση αυτή ανάγκασε χτες το μεσημέρι την ηγεσία της ΕΣΗΕΑ να καλέσει στη σημερινή συγκέντρωση.

Επιθέσεις

Η οργάνωση της απεργίας για να είναι επιτυχημένη φαίνεται ότι ενόχλησε πολλούς. Παραμονή της απεργίας, τα μέλη των Crimes δέχτηκαν επιθέσεις ότι είναι πολυθεσίτες και πλούσιοι! Είναι δείγμα ότι όσο περισσότερο πολώνεται το κλίμα, τόσο κάποιοι θα προσπαθούν να συκοφαντήσουν τους οργανωτές της σύγκρουσης με την κυβέρνηση.

Το σκάνδαλο με τα ομόλογα είναι τεράστιο και η οργή των δημοσιογράφων το ίδιο μεγάλη όπως όλων των εργαζόμενων. Από την πρώτη στιγμή που ανακοινώθηκε η πανεργατική απεργία της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ στις 15 Μάη, η πρόταση μας προς το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ ήταν να απεργήσουμε μαζί με όλους τους εργαζόμενους. Είναι όμως αυτό ακριβώς που θέλει να αποφύγει ο δεξιός πρόεδρος της ΕΣΗΕΑ Σόμπολος που προσπαθεί να μαζέψει τις αντιδράσεις για να μην έχει κόστος η κυβέρνησή του. Και φυσικά ξέρει πολύ καλά ότι αν ξεσηκωθεί η βάση των δημοσιογράφων, δε θα ξέρει από που να φύγει.

Γι'αυτό κι εμείς θα συνεχίσουμε να πιέζουμε τις μέρες που έχουν μείνει μέχρι τις 15 Μάη αλλά και μετά, για τη συνέχεια. Παρά την κακή οργάνωση και την προχειρότητα από τη μεριά της ηγεσίας, η σημερινή απεργία ανοίγει την όρεξη των συναδέλφων, δεν την κλείνει".

Σε όλη τη διάρκεια της συγκέντρωσης και της πορείας οι δημοσιογράφοι δε σταμάτησαν να φωνάζουν συνθήματα για κλιμάκωση των κινητοποιήσεων. Ενδεικτικό της διάθεσης για αγώνα ήταν το σύνθημα "Τέρμα πια στις εκτονώσεις, εμπρός για απεργίες και διαδηλώσεις" κατευθείαν από τις φοιτητικές καταλήψεις. Είναι φανερό ότι το νικηφόρο κίνημα της Παιδείας έχει δώσει έμπνευση σε όλους τους εργαζόμενους, πόσο μάλλον σε αυτούς που κάθε βδομάδα κάλυπταν για τα ΜΜΕ τις μεγαλειώδεις πορείες του.

"Πιστεύουμε σαν Crimes ότι θα έπρεπε να απεργήσουμε μαζί με όλους τους εργαζόμενους στις 15 Μάη γιατί το θέμα των ομολόγων και της καταλήστευσης των ταμείων αφορά όλους τους εργαζόμενους και εμείς οι δημοσιογράφοι αισθανόμαστε κομμάτι τους", μας είπε ο **Μωϋσής Λίτσης** δημοσιογράφος στην Ελευθεροτυπία, "Από την πρώτη στιγμή, όμως, που ανακοινώθηκε ότι η απεργία θα γίνει στις 8 Μάη κάναμε ό,τι ήταν δυνατό για να πετύχει και να αναδειχτεί το τεράστιο σκάνδαλο των ομολόγων. Θεωρούμε ότι η πρωτοβουλία μας συνέβαλε στο να γίνει συγκέντρωση.

Θεωρούμε επίσης πως γενικά η επένδυση συντάξεων σε χρηματιστηριακά προϊόντα είναι από μόνη της μία 'νόμιμη' πράξη ληστείας. Κανένα χρηματιστής δεν μπορεί να εγγυηθεί την απόδοση που υπόσχεται, αφ'ετέρου τα χρήματα αυτά αποδίδονται στην πιο τζογαδόρικη μορφή του σύγχρονου καπιταλιστικού συστήματος, που το μόνο που κάνει είναι να ευνοεί την κερδοσκοπία και όχι να διαθέτει τα κεφάλαια σε παραγωγικές δραστηριότητες. Αν ήθελε η οποιαδήποτε κυβέρνηση να αυξηθούν τα αποθεματικά των ταμείων θα μπορούσε να κάνει το εξής απλό. Να υποχρεώσει τους εργοδότες να αποδώσουν τις εισφορές που χρωστάνε στα ταμεία, που ειδικά στον δικό μας χώρο ανέρχονται σε πολλά εκατομμύρια ευρώ. Στο κάτω κάτω της γραφής αν υποθέσουμε ότι η επένδυση κάποιου ταμείου σε κάποιο χρηματιστηριακό προϊόν φέρει υψηλότερη απόδοση, μήπως αυτό σημαίνει ότι εμείς θα πάρουμε μεγαλύτερη σύνταξη";

Στην καμπάνια ενάντια στα σχέδια της κυβέρνησης για στράτευση στα 18 και την "εθελοντική" στράτευση των γυναικών είναι αφιερωμένο το τεύχος του Μάη του Ενημερωτικού Δελτίου της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο που κυκλοφόρησε την περασμένη βδομάδα.

Συμμαχία ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

ΟΧΙ στη στράτευση στα 18 στη στράτευση γυναικών

"Σκοπιά, αγγαρία, καψόνι, διαταγή. Να ποιό είναι το μέλλον που ονειρεύονται για τη νεολαία ο Καραμανλής και ο Μεϊμαράκης" διαβάζουμε στο πρωτοσέλιδο άρθρο. "Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που κλείνει τις πόρτες των πανεπιστημίων για χιλιάδες νέους και νέες... ετοιμάζεται τώρα, αντί για μόρφωση, να τους προσφέρει μια 'λαμπρή καριέρα' στον στρατό". Στις κεντρικές σελίδες του Δελτίου υπάρχει συνέντευξη με τον **Γιάννη Σηφακάκη**, τον συντονιστή της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο. Ο Γιάννης βρέθηκε πρόσφατα στην Αίγυπτο για να πάρει μέρος στην "5 Συνδιάσκεψη του Καΐρου Ενάντια στον Ιμπεριαλισμό και τον Σιωνισμό".

"Πάνω από 2000 πήραν μέρος στις εργασίες... Οι συζητήσεις ένωσαν μουσουλμάνους, άραβες εθνικιστές και σοσιαλιστές από την Αίγυπτο και τις χώρες της Μέσης Ανατολής. Ηταν εκεί αντιπρόσωποι από την Παλαιστίνη (Χαμάς και Λαϊκό Μέτωπο) από τον Λίβανο (Χεζμπολάχ και ΚΚ Λιβάνου), από την Συρία, την Ιορδανία, το Σουδάν..."

"Το συνέδριο κατέληξε σε μια πολύ καθαρή και αιχμηρή διακήρυξη. Επιπλέον έβγαλε μια ατζέντα με ημερομηνίες διεθνούς δράσης... Αποφάσισε επίσης ότι σε περίπτωση οποιασδήποτε εισβολής στο Ιράν θα επιδιωχθεί ένας παγκόσμιος συντονισμός, αντίστοιχος με τις 15 Φλεβάρη 2003..." Ο Μπους και οι σύμμαχοί του χάνουν τον "πόλεμο κατά της τρομοκρατίας". Στο δελτίο υπάρχουν κείμενα για τις απειλές, τις θηριωδίες αλλά και τα αδιέξοδά τους στο Αφγανιστάν -όπου ο ελληνικός στρατός επιδίδεται σε σφαγές αθώων- στο Ιράν, στην Σομαλία και το Ιράκ.

Στο δελτίο θα βρείτε ακόμα άρθρα του **Στέφανου Ληναίου** για τους αγώνες του κινήματος της ειρήνης και της αριστεράς, του **Γιώργου Χαλκιά**, μέλους του Συνδέσμου Αντιρρησιών Συνείδησης, για την υποχρεωτική στράτευση και σχόλια και φωτογραφίες από τις δραστηριότητες της Συμμαχίας. Το οπισθόφυλλο του Δελτίου είναι αφιερωμένο στον Τζαβέντ Ασλάμ -τον πρόεδρο της Πακιστανικής Κοινότητας της Ελλάδας που απειλείται με απέλαση με στημένες κατηγορίες από την χούντα του Πακιστάν. "Οχι στην απέλαση" λέει ο τίτλος του άρθρου. "Είμαστε όλοι Πακιστανοί..."

Ανταπόκριση από την Τουρκία

Με την προκήρυξη πρόωρων βουλευτικών εκλογών στις 22 Ιούλη "έκλεισε" τυπικά η πολιτική κρίση που βασανίζει την Τουρκία τις τελευταίες βδομάδες.

Αυτό που πυροδότησε την κρίση ήταν η λήξη της θητείας του προέδρου Αχμέντ Σεζέρ, στις 16 Μάη. Η αντιπολίτευση και ο στρατός έκαναν ότι μπορούσαν για να εμποδίσουν την κατάκτηση και αυτού του πόστου από το ΑΚΡ, το κυβερνών κόμμα του Ταγίπ Ερντογκάν. Ο στρατός απείλησε ανοιχτά με πραξικόπημα, οι πολιτικοί προσέφυγαν στο Συνταγματικό Δικαστήριο, οι δικαστές διαστρέβλωσαν επιδεικτικά τον νόμο και η αντιπολίτευση και η "καλή κοινωνία" κατέβηκαν στους δρόμους.

Οι εφημερίδες και τα κανάλια κάνουν λόγο για "ηλεκτρονικό πραξικόπημα": ο στρατός έστειλε το τελεσίγραφό του ενάντια στην εκλογή του Γκιούλ στις 27 Απρίλη μέσα από την ιστοσελίδα του. Και αξιοποιούν την κρίση για να "θυμίσουν" για μια ακόμα φορά πόσο καθυστερημένη και οπισθοδρομική είναι, υποτίθεται, η Τουρκία που βρίσκεται ακόμα ανάμεσα στον "φερετζέ" των ισλαμιστών και την "αρβύλα" των στρατηγών. Και πόσο αδύναμη είναι, ουσιαστικά, να βρεί μόνη της τον δρόμο: οι στρατηγοί θέλουν να υπερασπιστούν τον "κοσμικό χαρακτήρα" του Τουρκικού κράτους και τις δημοκρατικές παραδόσεις του κεμαλισμού, αλλά απειλούν με πραξικόπημα. Η κυβέρνηση του Ερντογκάν είναι η δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση της χώρας, αλλά προσπαθεί να γυρίσει την Τουρκία στην μαντήλα και την "σαρία" (τον ισλαμικό νόμο). Το συμπέρασμά τους είναι απλό: η μόνη ελπίδα μπορεί να έρθει απ' έξω, από την "πολιτισμένη" Δύση. Ετσι ζωγραφίζουν την "Ευρωπαϊκή προοπτική" της Τουρκίας (δηλαδή την ένταξη στην ΕΕ και την ελληνική κυβέρνηση που την υποστηρίζει) σαν τον πραγματικό φορέα προόδου για την Τουρκία. Οι εργάτες της Τουρκίας, οι αγώνες τους, η αντίσταση τους στα πραξικοπήματα σβήνονται με μια μονοκονδυλιά.

Το κείμενο που ακολουθεί έχει γραφτεί από τον Ρον Μαργκούλις, μέλος του DCIP, της αδελφής οργάνωσης του ΣΕΚ στην Τουρκία. Το άρθρο γράφτηκε λίγο πριν από την δεύτερη απόπειρα του Ερντογκάν να περάσει την υποψηφιότητα του Γκιούλ από τη βουλή.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΟΜΙΛΗΤΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΡΚΙΑ ΣΤΟΝ ΜΑΡΞΙΣΜΟ 2007

Την Παρασκευή 19/5 στις 5μμ θα μιλήσει για την κρίση στην Τουρκία η σ.Ερίφε Κιόσε από το DSIP

Δεν περνάει το "ηλεκτρονικό" πραξικόπημα

Γράφει ο Ρονι Μαργκόλις

Δυό φορές μέσα στον Απρίλη, εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι κατέβηκαν στους δρόμους της Ισταμπούλ και της Αγκυρας για να υπερασπιστούν "την Δημοκρατία". Τυλιγμένοι με τουρκικές σημαίες και με φωτογραφίες του Κεμάλ Ατατούρκ, φώναζαν "Ευτυχισμένος είναι αυτός που μπορεί να λέει ότι είναι Τούρκος", "Οχι στον ισλαμικό φονταμενταλισμό", "Δεν είμαστε Αρμένιοι, είμαστε Τούρκοι". Κάποιοι κρατούσαν πικέτες που καλούσαν τον στρατό "να πράξει το καθήκον του", ζητώντας ουσιαστικά μια στρατιωτική επέμβαση ενάντια στην κυβέρνηση.

Το κυβερνών κόμμα της Τουρκίας, το ΑΚΡ, προέρχεται από ένα ισλαμικό υπόβαθρο. Τα τελευταία πέντε χρόνια έχει κάνει δυο πράγματα. Οικονομικά έχει εφαρμόσει δουλικά ένα εμπνευσμένο από το ΔΝΤ νεοφιλελεύθερο πρόγραμμα: ιδιωτικοποιήσεις, "μεταρρυθμίσεις" της κοινωνικής ασφάλισης και του συστήματος υγείας και μια ολόκληρη σειρά από πολιτικές που είναι πολύ οικείες στους εργαζόμενους σε ολόκληρη την ηπειρωτική Ευρώπη και την Βρετανία του Μπλερ. Αυτό έχει εξασφαλίσει στο ΑΚΤ την ευγνωμοσύνη και την στήριξη των μεγάλων επιχειρήσεων αυτής της χώρας.

Ταυτόχρονα, όμως, η κυβέρνηση εξακολουθεί να απολαμβάνει την λαϊκή υποστήριξη που είχε κερδίσει στις γενικές εκλογές του 2002. Κατά πάσα πιθανότητα είναι ακόμα πιο δημοφιλής σήμερα. Και αυτό ωφείλεται στο γεγονός ότι σε όλα τα μη οικονομικά ζητήματα, είναι η πιο φιλελεύθερη, μεταρρυθμιστική κυβέρνηση που είχε ποτέ η χώρα. Εχει κάνει βήματα (διστακτικά αλλά πρωτόγνωρα) για την επίλυση του Κουρδικού προβλήματος και του ζητήματος της Κύπρου, έχει φιλελευθεροποιήσει πολλούς περιοριστικούς νόμους (εν μέρει, αλλά όχι μόνο, λόγο της πίεσης της Ευρωπαϊκής Ενωσης). Και ενώ δεν έχει κάνει ούτε ένα βήμα που θα μπορούσε με οποιονδήποτε τρόπο να ερμηνευτεί σαν "ισλαμικό", το ίδιο το γεγονός ότι προέρχεται από ισλαμικό υπόβαθρο έχει σημάνει ότι οι θρησκευόμενοι άνθρωποι δεν αισθάνονται να πιέζονται από το κράτος.

Οι ιερές αγελάδες του Κεμαλισμού

Ολα αυτά έχουν έρθει σε σύγκρουση με την επίσημη Κεμαλική ιδεολογία της Τουρκίας. Αυτό που ευρέως ονομάζεται το "βαθύ κράτος" της Τουρκίας (στην πραγματικότητα δεν πρόκειται καθόλου για "βαθύ" αλλά απλά για το κράτος το ίδιο, από τον στρατό μέχρι την γραφειοκρατία και τις ημιεπίσημες ομάδες κρούσης) παρακολουθεί την κυβέρνηση με ένα αίσθημα κλιμακούμενου πανικού. Οι ιερές αγελάδες του Κεμαλισμού, η ακεραιότητα της χώρας (που σημαίνει απλά καμιά παραχώρηση στους Κούρδους ή στην Κύπρο) και ο κοσμικός χαρακτήρας (που σημαίνει καμιά παραχώρηση σε οποιοδήποτε σημάδι θρησκευτικότητας) έμοιαζαν σαν να δέχονταν επίθεση.

Υπάρχουν δύο φωνές Κεμαλισμού και αντιδράσης. Η μία, φυσικά, είναι ο στρατός. Η δεύτερη, που ίσως αποτελεί μεγαλύτερη έκπληξη για έναν δυτικό παρατηρητή, είναι το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα, το κυριότερο κόμμα της αντιπολίτευσης μέσα στην Βουλή. Αυτές οι φωνές ουρλιάζουν συνεχώς ενάντια σε κάθε απόπειρα της κυβέρνησης να μεταρρυθμίσει έναν μονολιθικό και καταπιεστικό κρατικό μηχανισμό. Και ξιφουλκούν συνεχώς ενάντια "στον κίνδυνο του ισλαμικού φονταμενταλισμού" που υποτίθεται ότι αντιπροσωπεύει το κυβερνών κόμμα.

Δεν υπάρχει τέτοιος κίνδυνος στην Τουρκία. Ούτε η κυβέρνηση αντιπροσωπεύει κάτι τέτοιο. Αυτή, ακριβώς, η εμμονή της σοσιαλδημοκρατίας να φωνάζει συνεχώς ενάντια στον υποτιθέμενο κίνδυνο του Ισλάμ και για τίποτα άλλο ήταν που έδωσε την δυνατότητα στην κυβέρνηση να περάσει το νεο-φιλελεύθερο πρόγραμμά της χωρίς να συναντήσει σχεδόν καμιά αντίσταση.

Οι προεδρικές εκλογές

Ο πρόεδρος εκλέγεται από το κοινοβούλιο κάθε εφτά χρόνια στην Τουρκία. Ο στρατός και οι σοσιαλδημοκράτες λένε εδώ και καιρό ότι δεν πρόκειται να επιτρέψουν σε κανέναν που η γυναίκα του φοράει ισλαμική μαντήλα να γίνει πρόεδρος! Με δεδομένο ότι η κυβέρνηση μπορεί να χρησιμοποιήσει την κοινοβουλευτική της πλειοψηφία για να εκλέξει όποιον θέλει, το "δεν θα επιτρέψει" σημαίνει "δεν θα επιτρέψει σε μια δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση να εφαρμόσει τις δημοκρατικές διαδικασίες".

Οι δυο διαδηλώσεις του περασμένου μήνα αντιπροσωπεύουν μια προσπάθεια του στρατού να δημιουργήσει κάποιου είδους λαϊκή βάση για την μάχη του ενάντια στην κυβέρνηση. Ποτέ μέχρι σήμερα δεν είχε κάποια διαδήλωση τόσο καλή υποδοχή από τον τύπο και τόσο μεγάλη βοήθεια από τις αρχές! Και εγώ δεν έχω δει ποτέ τόσο πολύ κόσμο να φτάνει σε μια διαδήλωση με τζίπ και ακριβά φορέματα. Η μεσαία τάξη, οργανωμένη από τον στρατό και τους σοσιαλδημοκράτες, κατέβηκε στους δρόμους για να ζητήσει από τον στρατό να υπερασπιστεί το λάιφ στάιλ της! Οι "καλές" συνοικίες της Ισταμπούλ ήταν γεμάτες με τουρκικές σημαίες την ημέρα της διαδήλωσης. Στο υπόλοιπο κομμάτι της πόλης δεν υπήρχε ούτε σημάδι σημαίας ούτε κάποια κίνηση προς την διαδήλωση.

Θέλοντας να αποφύγει μια άμεση αντιπαράθεση με τον στρατό η κυβέρνηση πρότεινε τον υπουργό Εξωτερικών Αμπντουλάχ Γκιούλ αντί για τον ίδιο τον πρωθυπουργό Ερντογκάν για πρόεδρο. Ο Ερντογκάν έχει ένα ευρέως γνωστό και ισχυρό Ισλαμικό παρελθόν. Οχι όμως και ο Γκιούλ που θεωρείται αξιοσέβαστος, μετριοπαθής και με ήπιους τρόπους.

Οταν εκλέχτηκε, ο στρατός εξέδωσε μια διακήρυξη με την οποία απειλούσε με πραξικόπημα και το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα έφερε την υπόθεση στο συνταγματικό δικαστήριο με πρόσχημα ένα τεχνικό ζήτημα γύρω από την καταμέτρηση. Το δικαστήριο ακύρωσε την εκλογή του Γκιούλ. Αυτό σημαίνει ότι οι γενικές εκλογές που είχαν προγραμματιστεί για τον Νοέμβρη, θα γίνουν τώρα γρηγορότερα.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι η κυβέρνηση θα κερδίσει αυτές τις εκλογές με άνεση. Στο μεταξύ, το δικό μας καθήκον είναι να υπερασπιζόμαστε την δημοκρατία απέναντι στις στρατιωτικές απειλές ενώ την ίδια ώρα θα συνεχίζουμε να παλέυουμε ενάντια στο νεοφιλελεύθερο πρόγραμμα της κυβέρνησης και να χτίζουμε τις καμπάνιες ενάντια στον πόλεμο και την κατοχή του Ιράκ, ενάντια στις μεταρρυθμίσεις στο σύστημα υγείας και ενάντια στην κλιματική αλλαγή.